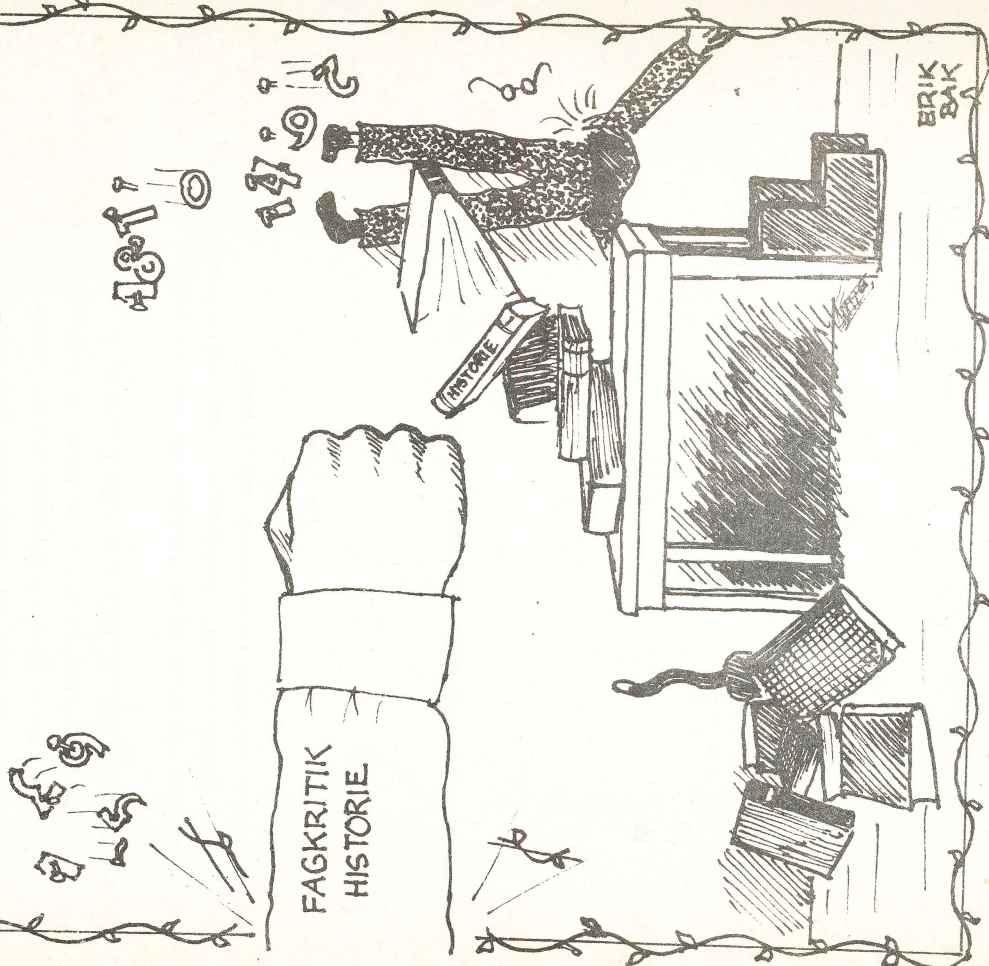

FRONTBLAD 20

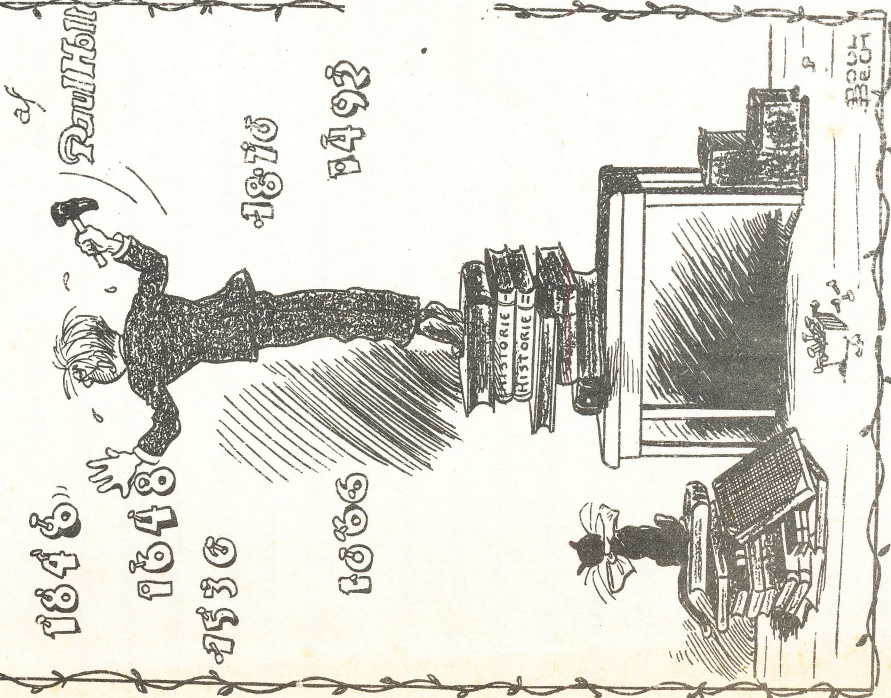
Vi har taget forsideen fra en gammel historieteg, som i sit for-
ord skriver intentionerne med bogen således:

"Lieverne er Glæde for at have et bestemt Sted, hvor de kan fin-
de saa godt som alle Aarstal, Konger, Præsidenter, Paver og Fyrste-
slegter, som de steder fæe under deres læsning"

AARSTALSLISTE

TIL BRUG VED UNDERVISNINGEN I HISTORIE.

P. HAASE & SØNS FORLAG - KØBENHAVN

HISTORIEFRONTEN

indledning

Dette nummer af Frontbladet omhandler Fagkritik Historie. Det be - skriver en række af historiefrentens arbejdsområder og diskussionsfelter; men er dog primært centreret omkring en beskrivelse af projektarbejdets udvikling på faget.

Vores front på Historie tæller en snes celler og arbejdsgrupper, med hver 3 - 10 medlemmer, samt omkring 40 ikke celle - organiserede, hvoraf mange dog er passive medlemmer.

Udvekslingen af informationer de enkelte celler imellem samt vedta - gelsen af en række mindre politiske udspil foregår på det ugentlige Arbejdsudvalgsnøde, mens mere principielle afgørelser, f.eks. omkring forholdet til de parlamentariske organer og hovedlinjerne i rusintro - duktionen, foretages på plenummøder. Fremmødet til såvel AU - møder som til plenummøder er dog ofte ganske ringe, hvilket bl.a. skyldes mødernes karakter af at være rene krigsskuepladser.

De primære arbejdsfelter indenfor FH samler sig i øjeblikket om - kring det studentepolitiske arbejde i fagudvalget og de forskellige sty - rende organer, det kvindepolitiske arbejde i en række kvindegrupper samt endelig det nye alternative projektarbejde indenfor Århus - projektet.

Redigeringen af dette nummer af frontbladet er foretaget af en ned - sat gruppe under Århus - projektet. I første omgang opfordrede denne redaktionsgruppe på et AU - møde cellerne udenfor Århus - projektet til også at bidrage med oplæg, men det blev ikke rigtig til noget. I stedet foretog vi i redaktionsgruppen en række interviews med folk, hvis aktivi - tetsområder lå udenfor Århus - projektet. Billedet af FH er herved blevet noget mere omfattende.

Vi får således her en række informationer om bl.a. gymnasielærerarbej - det, oppositionsarbejdet indenfor Dansk Magisterforening, hierarki - og kønsrollediskussionen og det betydende arbejdsledelsesarbejde indenfor historiefrenten.

Jørnen Hegnsvad, Inner Iversen, Bjarne Kjær Christensen, Jan Ole Petersen

indhold:

1. Århus - projektet. s. 1

Det alternative projektarbejde på historie foregår primært indenfor den organisation, som vi har kaldt Århus - projektet. Men hvad er intentionerne med og indholdet i Århus - projektet? Det har vi nogle bud på i denne artikel.

2. Projektbeskrivelser. s. 3

De forskellige projektgrupper under Århus - projektet gør her rede for deres arbejdsområder.

3. Efter 45 - organiseringen. s. 12

Vi fortæller her noget om den organisering, som sidste år var rammen for projektarbejdet indenfor det 20. årh.s. historie.

4. Uddrag af et fagopfattelsesoplæg fra cellerne 5, 6 og 19, skrevet i februar 1977. s. 14

Vi har valgt at gengive en række passager fra det fagopfattelsesoplæg, skrevet til et seminar i februar måned, som på mange måder har virket inspirerende på de forskellige projektgrupper indenfor Århus - projektet.

5. Celle 6. s. 16

Hvorfor korer vi på Historie med en celleorganisering? Hvordan fungerer en celle til daglig? Celle 6, der er en ældre celle, fortæller i denne artikel lidt om baggrunden for celleorganiseringen og om deres forsøg på at praktisere en kollektiv arbejdsform.

6. Celle 19. s. 20

der er en ny celle på historie, fortæller her om de oplevelser, den har haft med at være celle i FH og i det hele taget med at være gruppe.

7. Om sommerlejren. s. 23

Vi fortæller om vores erfaringer fra at være sammen i korte bukser og skorter. Om kammeratskab som en nødvendig (?) baggrund for et fremadskridende politisk arbejde; om kønsbold eller fodbold m.m.

8. Rusintroduktionen. s. 30

- indledning
- rollespil
- Sid-møde
- højskolemøde
- interview med Gert
- den nye rusintroduktion

9. Interviews. s. 39.

a) En samtale med Steen Busck, lektor på instituttet, om bl.a. gymnasielærerarbejdet, oppositionsarbejdet indenfor Dansk Magisterforening og hans syn på det igangværende projektarbejde på Historie.

b) Celle 10 s. 48

Interview med en kvindegruppe, som har stået i en slans midterposition i den splittelse, der det sidste årstid har præget FH. Udover at fortælle om, hvordan de har oplevet denne, bl.a. på plenaerne, som de selv karakteriserer som "skyttegravskrig", kommer de ind på nogle af de konspolitiske problemer, der eksisterer på faget og i FH.

c) arbejdsløshedsgruppen. s. 52

Innen af os har sikkert rennet med, at det ville være let at blive arbejdsløs. Men har det alligevel ikke lignet i baghovedet at "jeg bliver sgu nok ikke en af dem" eller "der er jo masser at læve i en sådan situation". I hvert fald har vi indtil nu taget meget løst - for nu at sige det mildt - på dette meget alvorlige problem. Men som gruppen understreger: "Det er et kollektivt" problem! Så vi må hellere igang med diskussionen nu.

d) interview med Søren s. 56

Søren har opnået at blive akademiker. I stedet er han søgt ud i det pulserende liv. Han fortæller om sit brud med historie og om sine erfaringer med fabrikslivet.

århusprojektet

På historie er vi ca. 60 mennesker der er gået igang med at lave projektarbejde om Århus. Vi kalder det samlet for "Århusprojektet".

Der er 11 grupper der hver har taget et område op som de vil undersøge lokalt, og herunder samarbejde med folk udenfor universitetet, der har forbindelse med deres område. Da er det selvfølgelig en stor fordel at de folk vi samarbejder med bor umiddelbart i nærheden, idet det muliggør en kontinuerlig kontakt.

Projektarbejdet skal for nogle grupperes vedkommende blive til en lysbilledserie, andre regner med pjecer og plancher eller måske lærebøger, men for alle gælder det at det produkt der kommer ud af det gerne skulle kunne anvendes i den politiske kamp af progressive kræfter såvel udenfor som på universitetet.

Denne måde at arbejde på er ny for langt hovedparten af os. Dvs. vi står på bar bund med hvordan man griber sådant et arbejde an. For at kunne støtte hinanden, og bruge de erfaringer vi i hver gruppe efterhånden får samlet sammen, holder vi fællesmøder i Århusprojektgrupperne ca. 2 gange om måneden. På disse møder er der oplæg om og diskussion af et fælles tema. Indtil nu har vi holdt møder med en gruppe fra arkitektskolen, der viste en lysbilledserie om beboerbøvefølger i Århus. Vi har haft et møde med folk fra SAK og Aktionsfonden om solidaritetsarbejde, og senest et møde med en repræsentant fra SID der fortalte om fagforeningsarbejde. Indimellem har vi også haft møder med organisatoriske og principielle diskussioner om den videre struktur. På et af disse møder blev vi enige om, at det ville være godt, at starte hvert møde med en runde på en timestid, hvor vi skulle fortælle hinanden om hvor langt vi var kommet i de enkelte grupper. Det er dog et af de punkter hvor vi trænger til at stramme os op. Det næste møde vi skal have bliver et agitationsmøde hvor vi skal lave plancher til instituttet der fortæller om vores arbejde.

Ideen til Århusprojektet opstod under RUC-aktionen, hvor vi som bekendt besatte instituttet for at markere vores støtte til de kritiske projektarbejdende studenter på RUC.

Vi var mange der følte at aktionen understregede, hvor isolerede vi var som studenter. Og vi mente at indholdet af vores studier lå ret fjernt fra det vi kæmpede for. Parolen om projektarbejde i arbejderklassens interesser lignede hos os en filosof.

Vore frustrationer over at finde os så isolerede blev efterhånden til konstruktive ideer om Århusprojektet. Det skulle ikke alene være en udvikling af projektarbejdsformen i forhold til grupper udenfor universitetet, men det skulle også betyde en ændring af forholdet mellem de forskellige arbejdsgrupper. Nok betød det at vi i sin tid organiserede os i grupper (celler for frontens vedkommende), at vi ikke kølte et individuelt løb, men derimod at grupperne i vidt omfang isolerede sig fra hinanden. Der har ikke været tradition for at vi har haft ret megen glæde af hinandens

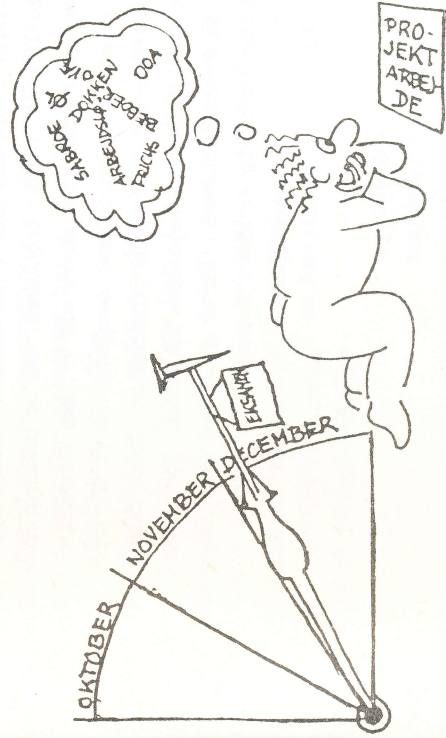
arbejde udenfor hver enkelt gruppe. Ofte har vi dårligt nok vidst hvad andre grupper beskæftigede sig med.

Århusprojektet blev diskuteret og videreudviklet på sommerlejren, og begyndte så småt at køre afsted i september.

Men hvordan kan intentionerne med Århusprojektet så forenes med vores studieordning, kunne man spørge. Ja, for det første er det for mange, især 2. års studenter og forhindrede med hensyn til alle de andre eksaminer der skal klares samtidigt. - For det andet skal mange af grupperne aflevere projektarbejdet som en skriftlig hjemmeopgave, men da det ikke er muligt at aflevere en lysbilledserie, en stak pjecer eller en lærebog som afløsningsopgave, kommer det for mange grupper til at betyde dobbeltarbejde idet projektet skal tilpasses instituttets krav. Vi må derfor samtidig arbejde for en forbedring af rammerne for projektarbejde f.eks. ved at hjælpedisciplinerne integreres i projektet og at faglighedsopfattelsen udstrækkes til også at kunne anerkende projektarbejde, enten som hel- eller delvis afløsningsopgave.

Til slut: projektarbejdet må ikke ses isoleret fra "studentpolitik". Derimod som en nødvendig udvidelse af dette begreb. Vores arbejde skal forstås som forsvøg på et stykke konkret alliancearbejde, som kan medvirke til en forståelse for at studenter godt kan lene noget som er brugbart (forhåbentligt) for den arbejdende befolkning.

NB: Vi er meget interesseret i at snakke med grupper rundt omkring, som beskæftiger sig med noget lignende. Derfor er der nævnt en kontaktperson i forbindelse med antallet af hver enkelt gruppe på de følgende sider.

ÅRHUS - PROJEKTET. - projektbeskrivelser

Efter beskrivelsen af det politiske indhold i Århus - Projektet følger her en række konkrete projektfomuleringer fra en række grupper.

CHAUFFØRGRUPPEN (FH - celle 6)

Vi er en gruppe på syv, der i et år har arbejdet med et projekt omhandlende udviklingen indenfor chaufførområdet.

I begyndelsen tog vi udgangspunkt i de strejker, der var indenfor området i 1975 og 76. Det drejer sig om benzinchaufførernes strejke i november 76, falck - strejken og mejerichaufførerstrejken fra samme år samt endelig HT - strejken fra 1975.

Dette ledte over i en undersøgelse af den organisatoriske splittelse, som de sidste lo år har eksisteret indenfor chaufførgruppen, hvor SID og Chaufførernes Forbund har kæmpet om chaufførerne.

I samme periode har chaufførerne udgjort et lavtlønsområde på trods af deres centrale samfundsmæssige placering. Det var først med strejkerne i 75 og 76, at der blev rokket ved denne placering.

Vi vil derfor afslutte vores projekt med en undersøgelse af disse strejkers indhold og deres betydning for chaufførernes faglige bevidsthed.

kontakt adresse: Hanne Nielsen

Vestergade 6 BI

8000 Århus C. (128251)

GRUPPEN OMKRING ARBEJDSLØSHED I ÅRHUS. (FH - celle 19)

Vi vil i vores gruppe følge arbejdet i Det centrale Arbejdsledelsesudvalg for at danne os et billede af, hvilke problemer, der er omkring organiseringen af de arbejdsløse her i Århus. Derudover vil vi læse forskellig litteratur og opgaver om arbejdsløshedsproblemet generelt, så vi får en historisk samfundsmæssig forståelse af denne problematik. Næste fase bliver så at kontakte nogle folk, som går arbejdsløse for tiden, for at høre, hvordan de bedømmer de foranstaltninger, der er gjort mod arbejdsløsheden, og hvordan de selv kunne tænke sig at klare skærene.

kontaktperson: Bjarne Kjær Christensen

Godrunsvvej 10, III th.

8220 Brabrand. (251254)

FRICHSGRUPPEN.

Vi er en gruppe på 5 - tilfældigt sammensat ud fra ønsket om at være med i Århus - Projektet, dvs. at lave noget mere jordnært, end det vi er vant til at producere på instituttet, noget der kan bruges af andre end os selv.

Valget af Frichs som emne er lige så tilfældigt som gruppens sammensætning. Vi startede egentlig med at snakke om Olienøllen; men p.gr.a. startproblemer samt et pip udefra blev det altså Frichs.

Ingen af os kendte noget særligt til Frichs, bortset fra at de vist nok lavede lokomotiver. Vi startede derfor med at gå på Statsbiblioteket, Den lokalhistoriske Samling m.m. for at få fat i, hvad de havde om Frichs. Udbyttet var dog yderst magert.

Herefter lavede vi et interview med en vis Bent Olsen. Dette var udmærket, fordi dels har han arbejdet 4 år på Frichs, dels viste det os, at det med at interviewe ikke bare er noget man går ud og gør; det kræver faktisk stor forberedelse hjemmefra. Videre har vi snakket med Anders, som har været der, samt Jan fra læringleklubben derude. Samtidig har vi skrevet et brev til klubben og ledelsen. Dette har dog ikke givet noget resultat, og det kan også diskuteres, om det var fornuftigt. Vores vurdering - kraftigt inspireret af Jan - gik på, at hvis vi fik noget ud af det, var det godt, det kunne i hvert til fald ikke skade.

Lige for øjeblikket står vi altså der, at vi er ved at skyde os ind på Frichs som arbejdsplads - både med hensyn til produktion, arbejdere, kontakter m.m.

Vores mål snak har foreløbig ført os hen til, at vi vil som det overordnede forsøge at få check på Frichs historie, set med arbejderøjne. Dvs. at arbejde med hovedvægten lagt på interviews krydret med de oplysninger, vi ellers kan finde frem om produktionen, fagforeningen, lønnen, arbejdsmiljøet osv. Lige for øjeblikket kan vi ikke skrive mere præcist om emnet, da vi selv famler os lidt frem.

Selve formidlingen af vores arbejde har vi også talt lidt om. Da rygtet om lukning af Frichs kom frem, blev vi enige om, at vi i første omgang vil satse på en pjece om, hvordan arbejderne følger en lukning. Denne pjece skulle gerne ligge færdig ved juletid. Formålet skal så være gratis eller meget billigt at lave en udgave på andre arbejdspladser, når lukningen sker, for at vise at en fabrikslukning ikke kun er Stiftens version, det er også arbejderne.

kontaktperson: Joan Bertelsen

Teglværksgade 15, st. tv.

8000 Århus C. (134953)

De forende Bryggerier, som i realiteten er et ølmonopol, har i de senere år købt sig ind i en række bryggerier i provinsen og vil i løbet af kort tid igangsætte produktionen på et nyt bryggeri i Fredericia, hvor automatik og rationaliseringer vil være gennemført til det fuldkomne.

" Kongressens linie overfor denne udvikling er klar - vi vil ikke stilltende acceptere, at antallet af arbejdere indenfor vore industrier her i landet formindskes..... Vi vil for vor part føle det naturligt at stille alle vore ressourcer til rådighed, og med det mener vi helt entydigt: øko - nomt, erfaringer, lovlige midler, og det, man kalder utraditionelle midler, som oversat til vort sprogbrug betyder de aktioner, der er nødvendige, hvad enten det arbejdsretlige system kalder det lovligt eller ulovligt."

Disse og lignende udtalelser fra Dansk Bryggeri - Brønderi - og Minervands Forbunds kongres i september 1977, koblet med forbundets aktive støtte til de seneste års arbejdskampe - " lovlige" som " ulovlige", har været determinerende for vores interesse for at beskæftige os med denne branche. Det faktum, at forbundet klart har meldt fra i forhold til de socialdemokratiske kriseløsningsmodeller (kongressen udtalte sig decideret imod det seneste forlig) placerer bryggeriarbejderne i den aktive og radikale del af fagbevægelsen, til trods for en klar socialdemokratisk forbundsledelse. Deres krav begrænser sig ikke til de rent lønmæssige, men formuleres også i forhold til beskæftigelsesmæssige, arbejdsmiljømæssige og uddannelsesmæssige forhold.

Kongressens opskrivning af strejkekontingentet fra 13 til 63 kr., op - fatter vi som en vilje til at sættemagt bag udtalelserne om specielt det kommende bryggeri i Fredericia.

Vores udgangspunkt har været en organisering under Århus - Projektet, og vores formål er derfor at ville arbejde ind over bryggeriarbejderne på Ceres, som således er vores primære samarbejds - og målgruppe. At kongressen, i forbindelse med udflytningen af en del af produktionen fra Carlsberg - Tuborg i København til Fredericia, tog initiativ til et møde mellem arbejderne på Carlsberg - Tuborg og arbejderne på de jyske bryggerier, viser, at de opfatter udflytningen, som noget der vedrører alle forbundets medlemmer, og at kampen i forbindelse med denne udflytning således er en samlet kamp.

Imidlertid er vi, da projektet lige er startet op - og derfor ikke har defineret dets indhold i detaljer endnu, ikke klar over, i hvor høj grad det skal tilstræbes at indskranke projektet til udelukkende at omfatte forhold specielt vedrørende Ceres - eller det også vil blive nødvendigt at inddrage andre.

Vi er naturligvis meget interesserede i at komme i kontakt med folk,

der arbejder eller har arbejdet med bryggerisektoren.

kontaktadresse: Poul Therkelsen
Janesvej 25, 2.tv.
8220 Brabrand (159419)

KVINDEFORGANISERINGSGRUPPEN.

Under denne overskrift er vi seks kvinder, der arbejder med organisering af kvinder i parti og i bevægelse, og det vil altså osse sige en beskæftigelse med alternative (til traditionelle faglige organiseringer) organiseringer af kvinder på forskellige faglige områder, eks. i sundhedssektoren.

Vi befinder os i en meget begyndende fase i arbejdsprocessen, som med tiden gerne skulle munde ud i en direkte og målrettet kontakt til lokale organiseringer. Det arbejde, som skal gøres nu, består i en almindelige indhentning af information om forskellige organiseringer, - og hvad der rør sig rundt omkring. Vi vil foretage en fælles læsning af og en fælles diskussion omkring emner som RSB's historik - forhold til lønarbejderkvindes organiseringer - venstrefløjspartiernes kvindepolitik, RSB som en mellem-lagsbevægelse, den nye kvindebevægelse og pressen, borgerlig offentlighed/modoffentlighed. Diskussioner, der overordnet må dreje sig om parti - bevægelse, reform - revolution m.m. Hvilke kamp - aktivitetsmuligheder gives der indenfor de forskellige organiseringsformer? Hvilke er de primære problemområder indenfor organiseringerne, hvilke løsningsmuligheder an-gives?

Vi samarbejder med HK - gruppen via fælles læsning og diskussion af relevante problemstillinger. Vi anser gruppen for lukket nu, men vil meget gerne i kontakt med andre, som arbejder med tilsvarende problemstillinger.

kontaktperson: Marianne Groth Bruun
Cort Adellers Gade 13
8200 Århus N (160375)

HK - GRUPPEN.

Vores arbejdsområde er HK- sektoren set i relation til de kvindelige funktionærers livs - og arbejdsbetingelser, og det indgår i en større sammenhæng, der hedder " Kvindeorganisering i Århus."

Det foreløbige projektforsløb er opdelt i tre hovedområder, som selv-
følgelig står i en indbyrdes kontinuitetsammenhæng. Vi tager udgangspunkt
i de kamperfaringer, der er gjort indenfor HK siden 1970, ser på hvad de
pågående kampe har været udtryk for bevidsthedsmæssigt og organisatorisk.
I forlængelse heraf skal vi nødvendigvis inddrage baggrunden for kon-
flikterne, dvs. ændringerne i arbejdets organisering i form af:
- produktivitetfremmende lønssystemer (kødet sammen med)
- arbejdstidsformer som deltid, flexitid, overarbejde og skiftehold
- rationaliseringer og EDB- anvendelse.

Det sidste hovedområde koncentrerer sig om HK, nærmere betegnet HKs
rekrutteringsgrundlag kønsmæssigt, socialt og geografisk. HKs organisations-
struktur og politik overfor rationalisering, konflikter, lavtløn og arbejds-
løshed i forhold til den kvindelige arbejdskraft.

Det er for os at se afgørende, at brancheanalysen ikke står som en blot
og bar empirisk kortlægning af en række materielle arbejdsvilkår, men ses
i et kamporganisatorisk perspektiv, dvs. både en kritik af HKs problem-
øsning af de kvindespecifikke konsekvenser af lavtløn, rationalisering
og arbejdsløshed og en diskussion af alternative demokratiske og medlems-
mobiliserende organiseringsformer (denne perspektivering kan ske gennem
inddragelse af kamperfaringer fra Føtex - konflikten).

Ovenstående skal kun opfattes som en generel skitsering eller kort -
lægning af evt. relevante problemfelter, hvis uddybning kunne styrke den
fagoppositionelle tendens i HK. Til en reel vurdering af, hvilket emne-
område, der skal være projekt-kernen, må vi tage kontakt til menige HK - ere
for i samarbejde med dem at fastlægge det endelige projekttema og de struk-
turelle rammer for samarbejdet. I øjeblikket er vi i denne opsøgningsfase,
og vore kontakter går i retning af en butiksgruppe i Ballka, en fagopposi-
tionel gruppe i HK, HK- ungdom samtidig med nogle mere perifere kontakter
til en VS - HK-gruppe i København og det lokale AOF.

På baggrund af denne " behovs - analyse - og diskussion " vil vi
udvalge og systematisere litteratur og materiale om 1) den samfundsøkon-
miske, politiske, og sociale udvikling efter 1970, 2) HK- sektoren, 3) kvinde-
arbejde og 4) kvindeorganisering. Dette skal således samordnes i et ar-
bejdsforsløb for det resterende semester og år.

kontaktperson: Inger Iversen

Orla Lehmanns Allé 7, 3. sal nr. 5.

8000 Århus C. (tlf. 139412)

O.O.A. i Århus (antikapitalistiske bevægelser) - Atomkraftmodstanden.

Arbejdsgruppen omkring O.O.A. i Århus er identisk med F.H.'s celle 4.

Vores udgangspunkt (første arbejdstitel) var "antikapitalistiske bevægelser i 60'erne
og 70'erne", hvilket senere har indkredset til O.O.A. - specielt i Århus. Baggrunden
at vi vil beskæftige os med denne (disse)bevægelser er at de udgør nogle (i et histor
perspektiv) nye politiseringsformer, der osse må medtænkes i en socialistisk kamp. Det
nye ved denne bevægelse er bl.a., at deres rekrutteringsgrundlag ikke først og fremm
er arbejderklassen, men derimod mellemlaget. Der sættes dermed nogle nye politisering
betingelser: Mellemlagenes oprør er/bliver ikke automatisk socialistisk, f.eks. er
deres erfaringsgrundlag et helt andet end arbejderklassens, derfor vil de spørgsmål
vi stiller til den antikapitalistiske bevægelse osse gå på mulighederne og begræns-
ningerne som politiseringsorgan i en socialistisk kamp. Dette implicerer bl.a., at vi
vil beskæftige os en del med problematikken parti vs. bevægelse, ikke som en almen pr
blematik, men som en strategi-diskussion, der relaterer sig til det aktuelle niveau a
kapitalismens og den socialistiske kamps udvikling.

Vores hidtige arbejde har primært bestået i at oparbejde en generel (teknisk) viden
omkring atomkraftværkerne (forståelseslitteratur), idet vi mente at dette var en for-
udsætning for at komme igang med det vi reellt interesserede os for - f.eks. O.O.A.'
konkrete arbejde i Århus etc. I øjeblikket arbejder vi med atomkraftproblematikken
på det "parlamentariske" politiske niveau, det vil sige statens (og el-værkernes)
energiplaner, som baggrund for indførelsen af a-kraftværker i Danmark.

I den kommende tid (fra omkring 1.nov.) har vi tænkt os at arbejde ud fra følgende a
bejdsplan (her i skitseform).

1. - Historisk gennemgang:

- a. kapitalismen siden 1960 - sekundært siden 1945
- b. atomkraft } O.O.A./Tyskland
- c. bevægelser }

2. - Organisatorisk gennemgang :

- a. opbygningen af bevægelsen
- b. bevægelsernes selvforståelse
- c. økopolitisk kamp/socialistisk kamp - vurdering af forskellige positioner.

3. - Overordnede problemstillinger :

- a. kapitalisme/atomkraft
- b. parti/bevægelse - reform/revolution
- c. statsteori/statens konkrete ageren

Vi har for kort tid siden fået etableret en kontakt med O.O.A. i Århus, hvilket muli-
vist resulterer i, at vi selv går ind i organisationen - og arbejder med i den dagli-

kamp. I løbet af december måned skal vi have et møde/interview med gamle og nye O.O.A. ere fra Århus, hvilket vi selvfølgelig har store forventninger til. Iøvrigt har vi fået en kontakt til nogle folk fra den tyske "modstandsbevægelse".

Derne korte gennemgang af vores "delprojekt" kan måske synes temmelig abstrakt - det er usandsynligt svært at konkretisere det nærmere, dels på grund af pladmangel, og dels på grund af at vi ikke har arbejdet med denne problematik i særlig lang tid. Men en af vores hovedintentioner er, at vi på et tidspunkt kan få produceret noget materiale, som vil kunne få en umiddelbar brugsfunktion for O.O.A. i Århus (f.eks. i form af skollingsmaterialer).

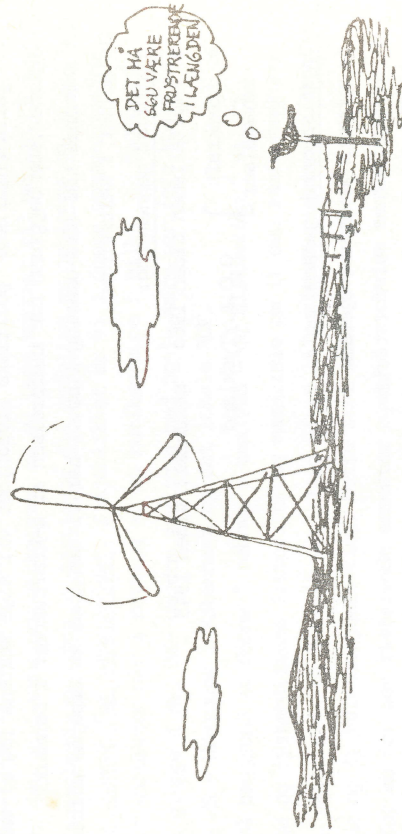
Vi er i højeste grad interesseret i kontakter med folk fra andre fagfronter, som har arbejdet med nogle af de samme problemstillinger som er skitseret ovenfor.

Kontakt:

Gert og Bene : tlf. 104384

Per : tlf. 148183

Lars : tlf. 174124

BOLIGGRUPPEN.

Vi har ment, det er vigtigt at indsnævre emneområdet så meget som muligt, nemlig til ejerlejlighedslovgivningen og se på, hvilke konsekvenser den har haft i den gamle boligmasse.

Vi forestiller os, at vores arbejde i videst muligt omfang skal ske i samarbejde med beboerforeningerne i disse områder. Vores møder med beboerforeningerne vil i første omgang afklare problemet med formidling: plancher, pjecer'??

Gruppen er lukket, men åben for samarbejde.

Kontakt: Kirsten Bach, Vestergade 75, 8000 Århus C. (tlf. 139735)

UNGDOMSARBEJDSLØSHED.

Vi er en gruppe på historie, der har arbejdet med ungdomsarbejdsløshed siden sommerferien. Et af vores politiske mål er at støtte en mobilisering og organisering af gruppen af unge arbejdsløse på forskellige planer. Et andet mål bliver at informere om denne gruppes forhold, miljømæssige, økonomiske osv.

Foreløbig har vi opstillet en overordnet arbejdsplan, hvoraf vi i løbet af efteråret regner med i samarbejde med en gruppe unge at lave en pjece om ungdomsarbejdsløshed til uddeling på gymnasier, i skoler, på EFG, i ungdomsklubber osv. - omkring jul.

Vi har lavet det selvfølgeligt nødvendigt med yderligere indsnævninger og fokusering på delområder, men det er ikke muligt på nuværende tidspunkt.

1. tema (som er lig med 1. fase af vores arbejde) De unges nære forhold, familierelationer, økonomi, miljø.

2. tema: Organiseringsmuligheder/former (kommunalt, fagforeningsmæssigt, alternative organiseringsformer) Her er det vigtigt for os at se på forholdet mellem fagforeningsorganisering og en alternativ basisorganisering.

Vi vil også se på, hvilke foranstaltninger, der bliver gjort rundt omkring for at afhjælpe problemet - partipolitisk, på kommunalt plan, på fagforeningsplan og alternative projekter som f.eks. Tvinds UA - arbejde.

Kontakt: Annette Mindgård, Rosengade 34 (127280)

Henriette Sandvej, Jordbrovej 18. (101429)

Kirsten Skaastrup, Graven 8a. (139147)

SABROGRUPPEN_FRA_CELLE_I_FAGKRITIK_HISTORIE.

Ud fra interviews med arbejdere fra Sabroe vil vi forsøge at beskrive arbejderens dagligdag på en arbejdsplads, som har tradition for at være en kampberedt arbejdsplads - en fagpolitisk aktiv arbejdsplads med kammeratskab og sammenhold, og som gennem tiden har gennemgået en stadig teknologisk fornyelse, rationaliseringer og ideologiske forsøg med forskellige "samarbejds" - former.

Vi vil forsøge at beskrive de former for sammenhold, der er mellem arbejderne i danlindagen - det være sig på arbejdspladsen og efter fyraften. Finde ud af om sammenholdet mellem smedene har været line stærkt hele tiden, hvordan forholdet mellem smedene og de ufaflærte har været. Vi vil undersøge en række af de betingelser, arbejdsdanen er underlagt - arbejdsprocessen og de teknologiske ændringer, den er undergået på Sabroe, løn - uddannelses - sundheds - og sikkerhedsforhold. Klubarbejdet og det daglige forhold til tillidsmanden, sikkerhedsrepræsentanten, værkføreren, samarbejdsudvalget, den tekniske stab og ledelsen. Vi vil forsøge at undersøge sammenhænge mellem arbejdet og fritiden - hvad der overhovedet foregår efter fyraften.

De her punkter vil vi ikke lave tilbunds gående generelle analyser af, men det er det vi stiller efter at få frem i interviewene med arbejdere fra Sabroe.

Selv om arbejdspladsen er atypisk, er de forskellige problemer vi vil forsøge at dykke ned i særdeles generelle. Vi håber derved, at vi i beskrivelsen af en traditionsrig og kampberedt arbejdsplads vil kunne formidle nogle brugbare erfaringer.

Arbejdet regner vi med munder ud i pjecer og evt. artikler, som kan indgå i forskellige fanblade (først og fremmest det lokale metalblad - Ambolten). Vi håber det kan bruges i undervisningen i folkeskolen, gymnasiet/ HF og seminarier. Vi vil forsøge at samarbejde med en gruppe lærere.

Vi indgår i Århus - projektet under Fagkritik Historie.

Finn Grønbæk, Nynade 9, 8000 Århus C. (139864)
Jørgen Steen Andersen, Mejlgade 82a, 8000 Århus C. (139130)
Leif Buchardt, Graven 24, 8000 Århus C. (191540)

efter 45-organisering

Noget af baggrunden for dannelsen af organiseringen Efter 45 lå i celleorganiseringen og i en ny faglig strategi.

Celleorganiseringen kom som et forsøg på at overskride individuelle arbejdsformer. Det var det første forsøg på at lave en gennemgribende basisorganisering i grupper. Med celleorganiseringen opstod der et behov for en ny form for kollektive sammenhænge, hvor den enkelte celle kunne diskutere egne og fælles problemer med andre celler. Hvis disse kollektive sammenhænge ikke blev etableret, ville konsekvensen blive, at cellerne isolerede sig - og i stedet for isolerede individer ville vi blot få isolerede celler. Styrken i celleorganiseringen ligger i, at vi i en mindre og tryk gruppe kan diskutere de problemer, der er for en frontorganisering, mens faren var og er, at diskussionerne ikke når udover den enkelte celle.

Samtidig med organiseringen i celler var der fuld gang i dannelsen af en ny faglig strategi. For flere og flere blev det uacceptabelt at være med i en abstrakt teoretisk dygtiggørelse i form af eks. kapitallæsning, som mest af alt lignede en traditionel akademisk kvalificering, fordi denne kvalificering var uden forbindelse med en daglig politisk praksis, og fordi den i høj grad var med til at fastholde vores isolering indenfor universitetets mure. Den nye strategi gik ud på at få et projektarbejde igang, som tog udgangspunkt i politiske, aktuelle og brugbare problemstillinger. Kravet til projektarbejdet var, at det skulle kunne anvendes i undervisningssammenhænge (det være sig på universitetet, gymnasiet, HF, EFG, kurser, højskoler, EFG m.v.) og/eller bruges af andre samfundsgrupper i den antikapitalistiske kamp. Som en naturlig konsekvens heraf medførte det en vægtning af perioden efter 45 - specielt danske forhold.

I efteråret 1976 blev alle de grupper i historiefronten, der arbejdede med perioden efter 45 indkaldt til et fællesmøde i projektrummet, og Efter 45 - organiseringen blev dannet. Bl.a. ud fra nogle dårlige erfaringer på tværfaget Klassestrukturen i Danmark blev vi enige om, at fællesdiskussionerne skulle tage udgangspunkt i konkrete projekter og cellernes egne erfaringer i dette arbejde. De tre fællesmøder, vi nåede at holde i foråret 77 inden RUC aktionen begyndte, tog udgangspunkt i de to branchebøger om kvinder i henholdsvis elektronik - og tobaksindustrien, interviewmateriale om strejken på Den kongelige Porcelænsfabrik og materialer om chaufførforbundet i forbindelse med chaufførstrejken i november 76. Før organiseringen brød sammen, havde vi egentlig plan-

lagt at gå videre med forskellige fremstillinger af arbejdskampe og en rapport om arbejdsmiljø. Ved det sidste var det meningen, at vi ville drage erfaringer fra en frontgruppe på medicin, der havde lavet rapporten i nært samarbejde med nogle arbejdere fra SMK. Intentionen var naturligvis forsøgsvis at sprænge de snævre enkeltfaglige rammer og trække på de erfaringer, andre faggrupper indenfor fællesfronten havde.

Generelt kan vi sige, at intentionerne med Efter 45-organiseringen som et kollektivt forum for formidling og opsamling af erfaringer ikke lykkedes. Det skyldtes flere ting, hvoraf vi kan nævne nogle af de væsentligste i flæng.

1) at der selv i dette forum lå politiske uenigheder i og omkring denne organiseringsforms muligheder. Ganske vist uenigheder af langt mere generel art, så som fagopfattelse og frontens politiske prioriteringer. Uenigheder, som kunne være blevet mere afklaret i dette samarbejde, men som desværre blev fastlåst.

2) dette betød, at de konkrete tilgange, f.eks. i diskussionen omkring kvindøbøgerne hurtigt blev af mere generel art med store amsving, og derefter få resultater.

3) at diskussionerne omkring interview - og kontaktproblemer led af det lave niveau i projektarbejde. Det vil sige, at kun relativt få kunne give deres besyv med, og at diskussionerne for de fleste syntes petitesse - agtige, fordi de ikke kunne hænge petitesserne op på egne konkrete erfaringer.

4) at organiseringsstrukturen var så løs, at vi ikke tilnærmelsesvis kendte hinandens processer i arbejde, hvilket bl.a. betød at diskussionerne omkring chaufførene blev meget lønfyldig, og igen tangerede de store ufrugtbare generelle amsving.

5) at det løse kendskab til hinandens trinvis udvikling i arbejdet skabte yderligere grobund for social utryghed på møderne.

Nogle af disse ting forsøger vi i øjeblikket at tage højde for i det nydannede Århus - Projekt.

ny faglig strategi

" Af masserne ser vi kun ryggen." Uddrag af fagopfattelsesoplægget fra cellerne 5,6 og 19, februar 1977.

Løsenet blev, at det, vi skal beskæftige os med, er " arbejderne konkrete livssituation." Hele denne diskussion blev samtidig koblet nøje sammen med en diskussion af samarbejds - og formidlingsformer. Det var således den generelle opfattelse, at vi i selve produktionsprocessen og på et så tidligt tidspunkt som muligt bør inddrage grupper udenfor uni. Dette skulle også - ideelt - bringe os nærmere en løsning på formidlingsproblemet. I denne sammenhæng blev især den arbejdsnåde, der bygger på inter-views, diskuteret.....

Udgangspunktet for et sådant projektarbejde må være arbejdet med de konkrete brudflader i det kapitalistiske samfund, de konkrete konflikt - situationer, det være sig strejkekampe, atomkraftmodstanden, beboerarbejde eller andre bevægelser, hvor modstanden træder åbent frem.

I disse konfliktsituationer kan vi se gruppernes kamniveau, deres bevidsthed om deres egen situation, de erfaringer, de handler ud fra og de erfaringer, de opnår i konflikten.

Ved at gå ind i kampen kan vi hjælpe med til at styrke modstanden blandt arbejdere, EFG - lærlinge o.s.v. Dette vil primært ske gennem opsamling og formidlingen af de konkrete kamperfaringer grupperne imellem. Men ved at deltage i disse grupper kamp, styrker vi vores egen kamp i uddannelsessektoren, hvor vi selv kan organisere modstanden imod stat og kapital.....

Vi ser derfor disse generelle oversigter som et nødvendigt led i vores egen kvalificering til at arbejde med konkrete projekter, og ser således ikke nogen absolut modsætning imellem det generelle og det konkrete, idet vi jo dog vil afvise relevansen af kun at bevæge sig på det generelle niveau.

Vi har i forbindelse med det konkrete arbejde hele tiden behov

Vi er en basisgruppe, der samtidig indgår som en såkaldt celle i Fag-kritik Historie, fronten på Historie. Vi dannede gruppen i forbindelse med den reorganisering af FH, celleorganiseringen, der fandt sted i foråret og sommeren 76. De folk, der dengang var medlemmer af FH, organiserede sig i ca. 20 grupper med 3 - 8 i hver gruppe.

Nu kræver det selvfølgelig en forklaring, hvorfor der kom sådan en re-organisering på netop det tidspunkt. Her vil vi bruge den udvikling, vi selv har været med i, som forklaring. De fire af os startede på uni i 1973, og det er fortrinsvis vores erfaringer, vi vil gå ud fra.

De første år, vi var på uni, fungerede vi næsten fuldstændigt individua-liseret, både på faget, på de undervisningshold, vi gik på, og indenfor fronten. Efter det første halve år blev vores rusgruppe opløst, og vi blev fordelt på de almindelige undervisningshold sammen med de ældre studerende. Samtidig begyndte nogle af os at gå til skoling i fronten. Her fungerede tingene lige så individualiseret - der blev ikke gjort noget for at orga-nisere os i grupper overhovedet. Der var et stort frafald blandt de nye, og det var således kun de mest hårdhuede, der overlevede.

Efter skoling gik vi ind i de temagrupper, der eksisterede dengang, dvs. krisegruppen, statsgruppen og nogle enkelte flere, og igen sammen med de ældre folk i fronten. Det man lavede i de grupper, var et ambitiøst fag-ligt arbejde på et videnskabeligt marxistisk grundlag. Det var den såkaldte kapitallogiske fase. De videnskabelige ambitioner betød så igen, at der op-stod en hierarkisk struktur, hvor de gamle folk dominerede fuldstændigt, og hvor man ikke turde sige noget, fordi man var bange for at komme til at dumme sig. Samtidig var de politiske diskussioner fortrængt. Det var en ad-skillelse mellem det faglige og politiske arbejde. Det politiske arbejde var noget, der blev henvist til Fagudvalget (FU) og Studenterrådet (SR).

I vores frustrationer over den måde, tingene fungerede på i krise - og statsgruppen, for slet ikke at tale om FH - plenaerne, gik nogle af os så ind i nogle nye sammenhænge. De nye arbejdsråder befandt sig stadigvæk indenfor en frontssammenhæng. Nogle af os gik ind i FU. En anden gik ind i FF's centrale AU. Der fik vi indløst en del af vores behov for at disku-tere studentpolitiske problemstillinger. På det faglige plan fungerede vi i den periode mest i forhold til de undervisningshold, hvor man beskaf-tigede sig med emner, hvis politiske relevans var umiddelbart indlysende.

Samtidig havde temagrupperne reelt nedlagt sig selv, fordi mange af os ikke kunne klare at arbejde indenfor dem. Det vil så sige, at der reelt ikke eksisterede nogen front fra omkring sommeren 75 til ved juletid. På det tids-punkt kom der gang i diskussionerne om en reorganisering af fronten. Re-sultatet af det næste halve års diskussioner var:

at uddrage mere generelle træk og omvendt bruger vi vores generelle viden for at etablere den sammenhæng og det perspektiv, der selv-følgelig er uomgængelig i en enhver fremstilling.

Hvordan den generelle og den konkrete viden klippes sammen er ikke noget internt teoretisk anliggende, men udvikles kun gennem de politiske opgaver, fagkritikken stilles overfor:

Agitprop omkring politiske aktioner,

skoling overfor russere, kammerater på mellemuddannelserne, EFG-lærlinge, osv.

Altså generelt sagt ud fra den konkrete opgave at gøre vores viden til redskaber i den daglige kamp.

For at kunne indløse den intention, som er skitseret i det over-stående, er det ikke kun et spørgsmål om indholdet af vores arbejde.

Det væsentlige er også, hvordan vi beskæftiger os med virkeligheden.

Det skal være på en måde, at det afføder politiske handlinger også

ud over sig selv. Så selve beskæftigelsen bliver politisk. Det skal

afføde politiske diskussioner, organisering og socialisering.....

- 1) at man skulle organisere folk i mindre grupper, op til 8 personer.
- 2) at grupperne skulle bestå af folk på samme studietrin, fagligt set, og
- 3) at grupperne skulle arbejde fagligt sammen.

Samtidig skulle gruppen forpligtes på at få taget de aktuelle politiske diskussioner, sådan at det ikke blev en lille elite, der traf alle politiske beslutninger. Endelig håbede man, at grupperne osse kunne komme til at fungere som et socialt sikkerhedsnet, altså forhindre folk i at droppe ud. Det er nogle af de ideer, som vi har forsøgt at leve op til i vores celle.

Intentionen med cellen bestod primært i at få udviklet en kollektiv arbejdsform.

På det faglige plan har vi forsøgt at undgå en arbejdsdeling og en specialisering. Da vi gik igang med vores chaufførprojekt (en analyse af chaufførernes organisations- og konflikterfaringer ud fra det konkrete eksempel med olie - og benzinaufførernes strejke i november 76), startede vi med at læse en række fagtidsskrifter oppe på Statsbiblioteket. Vi mødtes hver dag for at læse nogle numre, og senere skrev vi så hver især et referat af indholdet. Et par stykker af os sammenskrev så det hele til en større omgang.

Under den videre bearbejdning af materialet havde vi flere møder, hvor vi diskuterede de udarbejdede oplæg. Vi benyttede her lejligheden til at kommentere hinandens arbejde, f.eks. vores tendens til at skrive ud fra et kapitalssynspunkt, eksempelvis bare at skrive " uro på arbejdspladserne " eller at " den økonomiske udvikling gik godt i 60 - erne " - men for hvem? Samtidig har vi forsøgt at undgå for megen snak om eksamen og eksamensregler. I vores gruppe var der kun tre, der manglede problemkomplekser i deres eksamensforløb, derfor fik de tre en del af vores udarbejdede oplæg til brug som en eksamensopgave.

Meget af vores tid er gået til diskussion omkring det politiske sigte med vores faglige arbejde, eks. omkring hvem der kan drage nytte af arbejdet, hvem der skulle være samarbejdspartner etc.

Vi har forsøgt at modarbejde den individualisering, som universitetet lægger op til, ved arbejdet i gruppen, og ligeledes den konkurrencementalitet, som ligger i studieformen. Ved at arbejde som gruppe er det lykkedes at kollektivisere den politiske stillingtagen. Vi har eksempelvis taget diskussioner om de politiske problemer, der berørte os i studenterpolitiske sammenhænge. Rent konkret har det også betydet, at vi skiftevis har gået til forskellige møder, f.eks. AU - møder. Før møderne har vi diskuteret indholdet, for derved at nå frem til en fælles stillingtagen.

Den politiske diskussion, som er blevet ført i cellen, har givet alle mulighed for at formulere deres standpunkt. Således er den reelle stillingtagen foregået her.

Vi har forsøgt at udvide samarbejdet til også at omfatte andre planer. Vi har flere gange taget bort fra bjerget for at snakke og hygge os. Der - ved har vi arbejdet os bort fra det sædvanlige rollespil. Almindelig akademisk bluff skulle ikke længere have store muligheder indenfor gruppen.

Ved samtaler indbyrdes to og to - eller flere, har vi opnået et personligt forhold til hinanden som gør, at vi ikke længere betragter gruppen som en simpel arbejdsgruppe, men føler sig forpligtet overfor de øvrige i cellen, når man tager beslutninger.

OG NU LIDT MERE KRITISK OM OS SELV.

Det var så de positive ting, vi kan sige om vores kollektive arbejdsform; men det ville være en lodret løgn at sige, at vores kollektive arbejdsform har dækket alle de felter, vi har haft intentioner om.

Da vi dannede cellen i sommeren 1976, var vi allerede gamle i studiet, og der var nogle, der havde politisk engagement udenfor cellen. En sad i fagudvalget og studenterrådet, en anden i studienævnet på Historie og endelig en tredje i arbejdsudvalget for centralfronten. Vi havde nogle intentioner om, at vi skulle forholde os kollektivt også til disse sammenhænge; men det viste sig hurtigt at være svært, og reelt kom de til at fungere på det individuelle plan stadigvæk. Problemet blev, at vi skulle forholde os til så mange felter, skulle tage så mange diskussioner, så at vi simpelt hen ikke kunne overkomme det hele.

Dertil er så kommet problemer, som er opstået i den tid, vores celle har fungeret. Problemer, som vi ikke har været helvedes gode til at få taklet. Og derfor har der hele tiden været en fare for at vi skulle falde tilbage i individuelle løsninger uden at forholde os til cellen. Vi kan prøve at illustrere det med et eksempel:

Vi har haft nogle problemer med at se de politiske perspektiver over hovedet ved at gå på uni. Men det er noget, vi aldrig har fået diskuteret grundigt og har heller ikke kollektivt kunne klare at få diskuteret de frustrationer, der opstår p.gr.a. vores isolerede situation som studenter. Vi har ligesom skudt problemerne væk, hvad der erfarligt, idet at vi ikke kollektivt kan bearbejde vore frustrationer. Så bliver konklusionen som regel, at vi hver især kan drage individuelle løsninger, som f.eks. individuelt at forlade uni.

De grænser for vores kollektivitet, vi er stødt på, er ikke kun udtryk for vores egen manglende vilje eller evne til at få problemerne op. Der ligger også nogle ydre rammer, der stiller hindringer for et kollektivt arbejde.

Lad os tage et par eksempler herpå. Et frontplenum er en ret håbløs størrelse at have med at gøre. Der sidder op til 50 eller flere men-

nesker og skal diskutere. Det giver sig selv, at det bliver nogle enkelte velformulerede folk, der siger en masse og gruppen forsvinder faktisk sådan et sted.

Et andet eksempel er fagudvalgsarbejdet. Et medlem af en celle, der sidder i FU, er isoleret, han eller hun er valgt som enkeltperson, og det er nok umuligt at få kollektiviseret det job. Vi havde engang en ide med en rotationsordning som til FH - AU - møderne; men det gik slet ikke. Og det er jo et problem med hele rådsstrukturen. Fagudvalg, humråd, fællesråd, styrelsen. Alt det er en struktur, der ikke passer med gruppestrukturen. Det er så et spørgsmål, om vi skal acceptere det, eller om vi ikke kan tænke os en anden opbygning, andre sammenhænge, der bedre passer til gruppesammenhænge.

Det er et spørgsmål, og vi har ikke noget svar, men det er noget, der har været oppe i den tid, vores celle har fungeret. At nogle sad i forskellige sammenhænge og vi vidste ikke altid, hvad de gik og lavede og kunne heller ikke klare at forholde os til disse problemer.

MEN lad os slutte med at slå fast, at disse problemer ikke rækker ved vores overbevisning om, at den kollektive arbejdsform er den rette måde at oparbejde en politisk praksis på.

Jens Christensen (IC)

Jørgen Hegnsvad

Jan Kaare Knudsen

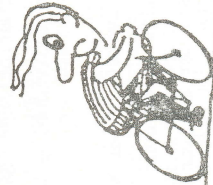
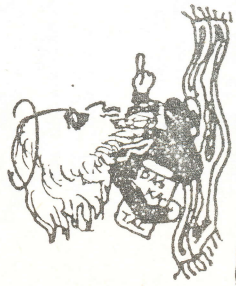
H.C.Lund

Hanne Nielsen

Svend Erik Møller

Niels Henrik Pedersen.

celle 6, september 77.

DEN GAMLE FRONTKØRPERS
MÅKERIDT

celle 19 - ERFARINGER FRA EN NY CELLE.

Grunden til at vi valgte gruppeformen som arbejds- og samværsmåde, var dels af social og dels politisk karakter uden dermed at påstå, at de to ting ikke hænger sammen. Kun en ud af de seks i gruppen havde gået på uni før. For de andre var det en "fremmed verden", som fik én til at føle sig noget alene og magtesløs. Dette samt det, at vi alle på forhånd havde en eller anden bevidsthed om, at en mere kollektiv arbejds måde var "vejen fremad", førte til, at vi gik sammen efter at have lært hinanden lidt at kende gennem "opholdets" første tre uger, hvor vi havde deltaget aktivt i debatten om basisorganisering og kampen mod de dårlige bevillinger fra statens side. Det politiske aspekt ved gruppedannelsen var, at vi ved at stå sammen bedre kunne realisere ønsket om en socialistisk praksis rent fagligt i forhold til arbejderklassen og studentpolitisk i forhold til vore medstudierende. Samtidig må problematikken relateres til den faste lærers (professors) undervisningsudbud og forbeholdne indstilling til gruppearbejde/opgave samt eksistensen af en UÅ'er, som støttede og sikrede eksamensmæssigt såvel gruppearbejde som gruppeopgave.

Vores tilgang til fronten var meget betinget af det samarbejde vi havde haft dels i forhold til vores tutore, dels i forhold til den vejlederordning som nogle ældre frontfolk sammen med vores tutore havde tilbudt os. Dette blev realiseret ved vores definitive brud med den faste lærers undervisningstilbud. Der var to andre grupper der kørte ind under den vejlederordning, der også støttedes af undervisningsassistenten. Konsekvensen blev i forhold til resten af holdet ret dårligt idet det medførte at der ikke var muligheder for samarbejde, hverken af faglig eller politisk karakter. Det der var godt for os i den ordning var at vi kunne arbejde med det vi gerne ville, nemlig porcelæmsstrejken, på den måde vi ville. Da vi havde et tæt samarbejde med ældre frontfolk, som indebar en hel del relevante politiske dis-

21

kussioner og havde en del at gøre med vores projekt som også indebar en som tiden gik mere og mere frugtbar politisk diskussion, mente vi ikke på det tidspunkt at have behov for en traditionel skoling til fronten. Det blev herefter vedtaget at grupper der havde ældre frontfolk som vejledere på projektet kunne indgå i fronten. Det skal vist lige tilføjes at der siden hen er opstået et behov for større klarhed over hvad fronten som organisation både ideologisk og i praksis står for, men det er vores indtryk at det ikke kun er nye folk der sidder med det problem. Dette problem har for os ofte taget en karakter, som betød at vi måtte prioritere vores resourcer uden en fælles frontdiskussion at forholde os til.

Med hensyn til arbejdsmetoder har vi gjort os forskellige erfaringer. Arbejdsgruppen kan groft deles op i 3 faser; 1) Total kollektivitet over hele linien, læsning, skrøvnng osv. Metoden var god, men meget tids- og disciplinkrævende. 2) Vi gik over til enkeltvis at lave oplæg (f.ex. referat af et kap./bog) som vi fremlagde for hinanden til diskussion. Metoden gør, at gruppen får indblik i flere forskellige ting på kort tid. Desværre formåede vi ikke at følge diskussionerne op til en større faglig og politisk afklarethed. 3) Tidspresset i foråret, pga. eksamensopgave, gjorde at vi delte os i 3 grupper á 2. Metoden med smågrupperne var ret effektiv, men vi blev så optaget af hvert vores lille område, at vi mistede overblikket og sammenhængen de 3 grupper indbyrdes. Ved denne specialiseringsmetode er det meget nødvendigt med hyppige fælles- og koordineringsmøder.

Det at vi, straks efter vores start på uni, gik sammen som gruppe, skabte selvfølgelig også problemer af social karakter. Vore primære referencegrupper var af vidt forskellig art, hvilket bevirkede at vi i første omgang havde svært ved at fungere sammen i den grad som et forholdsvis gnidningsløst gruppearbejde kræver. Efterhånden som vi lærte hinanden lidt bedre at kende begyndte vi at snakke om de sociale problemer på to- og trenandshånd, hvilket sgu ikke var tilfredsstillende i længden. Vi blev så enige om at samles til mad, øl og snak en aften. Her tog vi en runde hvor hver enkelt fortalte om sin baggrund, hvorved det blev klart at vi trods en del fælles baggrund alligevel havde så forskellige oplevelser og

22

erfaringer at vore "kommunikationsvanskeligheder" på det sociale felt var forstærkede lige.

Det at vi havde fået en fællessnak om hvordan landet lå gjorde også at vi kom nærmere ind på hinanden og det, sammen med en projektrelateret tur til København, betød at gruppen fungerede nogenlunde i social henseende hen til omkring februar 77. Problemerne voksede imidlertid langsomt frem igen og vi besluttede os til at tage på en såkaldt "celle-weekend" i et sommerhus ved Vesterhavet. Her tog vi bl.a. rundtur på hvilket forhold hver enkelt havde til de mere eller mindre bevidste mærtekampe og det hierarki der var i gruppen og på hvordan tillidsforholdet var imellem os. Celler-weekenden hjalp os og var nok en af årsagerne til at vi derefter kunne klare at have en ret intensiv faglig periode i forbindelse med opgaveskrivningen.

Hvad var der mon sket med os, hvis vi havde fulgt professorens opfordring til en lærercenteret undervisning og individualistisk arbejdsform? Vi mener og håber det er rigtigt, at vi i dette år ikke i så høj grad er blevet fanget ind af den akademisme, som universitetet i sin isolerthed fra det øvrige samfund mere eller mindre bevisst kan trykke ned over hovedet på én, altså universitetet set som én af samfundets mange slibestene, hvor ens personlighed/natur tildannes efter kravene om videnskablighed, specialisering og dannethed (repressivitet overfor hinanden). Den bedste måde at kunne forholde sig kritisk overfor dette "ideal" må være at indgå i en tættere (gruppe) sammenhæng med hinanden, så man fra starten ikke undertrykker sine umiddelbare følelser og fornemmelser af, hvad man oplever på uni, men i stedet med det samme kan fremlægge dem i en sammenhæng, hvor man føler sig nogenlunde trygt. Det må være af fundamental betydning for ens væren på uni, at man fra starten ikke blindt blir revet med, men at man får mulighed for at forstå og bearbejde problematikken i den nye situation i stedet for at undertrykke og fortrænge den. Løsningen på dette problem må være, at alene fra begyndelsen kommer til at indgå i en fortrolig sammenhæng med hinanden i form af mindre grupper, altså en basisorganisering.

arbejdere mv. Men en lille skare, mestens russer! - holdt ud og fik planlagt lejren :

15-24 juli; Mørkholdtlejren ved Vejle og vandet.

Og der blev lavet et program. Enormt ambisiøst og reelt umuligt at nå igennem, hvis folk også skulle have tid til at slappe lidt af! (se senere). Den ringe forholden sig til planlægningen gav sig også udslag i, at det var meget småt med faste tilmeldinger. Men afsted kom vi da, ganske vist kun 8 stk. (otte) i den 40 pers. bus der var bestilt.

Som nævnt havde vi et program. Med vanlig studentikose intuition for hvad og hvor meget der kan klares hvornår, skulle alt klares her : et par dage til rus-introduktionen, samme til vores eget arbejde til efteråret - med efterårets projektarbejder - og lige så et par dage til fronten på godt og ondt mv! Og så endelig et par dage til at samle op. Dette sidste kunne imidlertid umuligt tage en hel dag og derfor var de faste lærere på næste års rus-årgang 'inviteret' til en sludder om tingene!

Nå vi kom altså afsted, lejren var blevet en realitet og vi fik et FORLØB.

De første 3 dage lod vi som om vi stadig var i Århus! Skændes alment om almen almindeligheder, som alle trodede havde almindelig gyldighed. Der blev derfor diskuteret som om verdensrevolutionen stod og faldt med 'udfaldet' af den pågældende problemstilling. Måske lidt skarpt, men altså : Folk sad og blev sure, fraveø ikke et én gang taget standpunkt en tøddel og nægtede at tro på nogen mulighed for nogen form for enighed, hvorfor det altså umiddelbart var spild af ti at snakke om en sådan.

Mandag eftermiddag sprang bomben så : en potentiel rus tog hjem efter 1½ dag på stedet, og med den begrundelse, at hun kunne jo ikke fungere ind i miljøet - eller på en lidt mindre pæn måde : hun kunne sgu ikke holde os ud! (det er ikke det I bruger fremmeord, det er måden i snakker på, som hun selv formulerede det!). Umiddelbart snakkede vi ikke om det - men dagen efter var det men-

ingen, at vi skulle diskutere projektarbejde. Det foregik på den måde, at man blev indelt i vilkårlige grupper, som skulle diskutere, et 'forestilt' projekt. En gruppe valgte et projekt der hed : "Hvorfor tog Birte (som den potentielle rus hedder) hjem?". Det viste sig nemlig, at alle idne grupper i virkeligheden havde det ad helevede til, og egentlig hver især havde haft lyst til at tage hjem.

OM AT VÆRE PÅ

sommerlejr med f.h.

Dette er det første og iøvrigt hidtil eneste forsøg på at gengive de ufor-glemmelige oplevelser fra en historie-sommerlejr - sandfærdigt og uden beg-tanker, kun med det formål at virke inspirerende på andre, os selv og øv-rige interesserede, samt alles diskussioner og praksis.

Men hvorfor skrive dette. Det er jo noget alle har prøvet, alle har gjort erfaringer med etc. Jo, pointen er, at alle disse erfaringer, hidtil ikke er blevet formidlet. Alt det sociale som foregår på sommerlejre eller seminarer, det er som regel ikke noget man skriver om.

FØRST EN LILLE FORHISTORIE

Det hele begyndte egentlig en skøn dag i maj, under det årlige RUC-show. En stor del af frontfolkene samt nogle russer sad sammen i 'den sociale-gruppe' - en af de mange grupper nedsat under aktionen. I denne gruppe havde vi intentioner om at få brugt den megen tid under besættelsen til at få taget nogle vigtige diskussioner om vores daglige arbejde, dvs. om projektarbejde, frontorganiseringen, erfaringerne fra rus-arbejdet og planlægning af samme til dette efterår - og altså lægge mindre vægt på hvad der skete i forhandlingsgruppen i Roskilde. Det gik imidlertid ikke så godt, diskussionen kom ikke igang og vi blev derfor enige om at råde bod, samt få gang i det ved at :

VI LAVER EN SOMMERLEJR !!

Ud fra parolen "Hvad du ikke kan overskue idag, må du hellere udskyde til i morgen", gik ideen på at her skulle vi klare alt : Projektarbejde, rusintro- duktion '77, fronten på godt og ondt, studentepolitikken og hvad der ellers skulle røre sig i tankerne på en politisk student. Tiden gik, aktionen stop-pede, vi gik til eksamen, holdt ferie, arbejdede i fronthuset eller som løn-

Gruppen diskuterede frem og tilbage i 'projektform' ved at interviewe hinanden - om omgangsformer, måden vi diskuterer på, måden vi snakker med nye folk på og integrerer dem i miljøet, og nåede frem til at det egentlig var ting der godt nok blev snakket om i krogene, men aldrig åbent - og vigtigere aldrig blev gjort noget for at ændre. Da gruppen så fremlagde deres "projekt" på plenum - ja, tænk så havde alle de andre sgu osse haft det sådan. Alle kunne nu snakke om det, som alle hele tiden havde vidst var et problem. Men udover det at påpege dårligheden, gik vi i gang med at finde ud af, hvad man kunne stille op med den.

Inspireret af denne plenumdiskussion tog en kvindegruppe, der havde snakket en del om disse problemer, sig sammen og planlagde et rollespil, de tidligere havde talt om. De havde netop tænkt på at rollespillet skulle have den funktion at få gang i disse vigtige snakker, men fik det ikke gjort før tirsdag, hvor det så skete på baggrund af den gode stemning og den opstartende samværsdiskussion. Rollespillet fungerede godt på den måde, at det var skide morsomt med dominerende fyre i roller som undertrygte piger ol. Nogle af de problemer der var lagt op til at man skulle diskutere blev osse fremstillet. Men dets væsentligste funktion var vel at skabe en stemning, hvor det var lidt nemmere at få snakket om problemerne bagefter. Det skete osse til en vis grad, men kun til en vis grad - vist primært fordi det blev enormt sent inden det var færdigt. Men faktum er, at alle havde det enormt rart til langt ud på natten. Uden at underkende dette rollespils betydning og styrke, er det imidlertid her nødvendigt at spørge, hvordan vi finder ud af at få de diskussioner videre frem fra det rent konstaterende plan: HVORDAN GØR VI SAMVÆRSDISKUSSIONERNE FREMDRETTEDE?

Det var enormt at se den omvæltning der pludselig var foregået. Vi begyndte nu at fungere sammen, omkring nogle konkrete arbejdsopgaver, hvad der virkede meget bedre end de knoklende almene og abstrakte diskussioner. F.ex. skrev vi 5 sange efter et orienteringsløb. Og det var ikke fordi det med at skrive sange, det var en ny og god ide; nej, det havde vi osse prøvet under RUC-aktionen (i den "sociale" gruppe), hvor vi efter ½ dag opgav. Sangene på sommerlejren blev netop skrevet på baggrund af den stemning, der var kommet, indholdet i de snakker der kørte.

Nu kunne det jo godt lyde som alt nu pludselig var fryd og gammen, og at alt nu bare kørte skide godt helt af sig selv. Og det var selvfølgelig ikke tilfældet. Vi etablerede nu for hver dag en PLANLÆGNINGSGRUPPE, som skulle planlægge dels hvilke diskussioner der skulle foregå om dagen, hvordan og hvornår, og dels de sociale aktiviteter som skulle foregå om aftenen.

PAMPERE PÅ REKREATION

Inden vi går over til den sidste weekend, skal det lige nævnes, at der fra den første dag havde været ca. 25 folk hver dag, men ikke de samme hele tiden, der havde hele tiden været udskiftning. Imidlertid så vi med megen uro frem til weekenden. Det var nemlig sådan, at vi vidste, at der den sidste weekend ville komme en flok gamle hoveder ned for "at holde weekend på landet". Da vi vidste, at det ikke var det man kalder "stille typer", var vi noget bange for at de ville virke meget dominerende og derved altså ødelæggende på det fællesskab som var opstået. Vi valgte derfor at kaste dem direkte ud i vores fællesskab, idet der var planlagt, at alle skulle inddeles i grupper, der så skulle lave et mimespil og vise det senere på aftenen. Om dette var det rigtige kan godt diskuteres - det gav nogle problemer, fordi de nye (der altså var gamle) ikke havde deltaget i fællesskabet og derfor ikke havde de samme forudsætninger, som vi andre, for at fungere på den bestemte, stærkt socialt integrerede måde, som tilfældet var for de, der havde lejren længere. Men det lykkedes da så nogenlunde.

Men det skal altså fastslås, at det ikke alene er det at lave nogle ting sammen - fx mimespil - der bringer os videre. Det er primært den baggrund og de sammenhænge, som disse ting gøres/laves i, der er afgørende for om de bliver vellykkede og kan bruges til andet end gøgl:

HISTORIEN OM FODBOLD

Og så den obligatoriske diskussion på ethvert seminar. Alle kvinder kender sikkert diskussionen i forvejen. Men vi tror det er en god ide, at trække erfaringerne op, så det næste gang bliver lidt lettere at kritisere, diskutere og ændre.

Det hele starter med at fyrene spiller fodbold allerede fra den første dag. Kvindernes fysiske udfoldelser er reduceret til et par øtture i omegnen, eller kigger de bare på. Ingen snakker om det, alt er som det plejer at være. Og dog snakkes der om det i krogene. Der kommer lidt kritik frem, og pigerne bliver så

opfordret til at deltage i spillet. Men så næmt er det jo heller ikke. Kvin-
derne har ikke de samme forudsætninger som fyrene til at deltage i spillet.
De har ikke lært hvordan man tackler, dribler eller for den sags skyld scor-
er. Hvis kvinder virkelig skulle lære at spille fodbold, så er det noget de
virkelig skulle satse nogen energi på. Og er det virkelig det værd? Den
type fodbold, som fyrene spiller er ikke præget af fællesskab. De har lært
det som konkurrencesport. De tackler rundt for sig selv, viser deres flotte
enkeltpræstationer. Ingen er i tvivl om hvem der er de bedste.

For at lave noget der var fælles, gik vi derfor over til en mere "kønsneu-
tral" sportsoren, landbold. Her kunne alle være med, og selv om nogen af de
individualistiske tendenser stadig var der, så var det i det mindste et for-
søg på at lave noget fælles. Det hjalp noget på humøret, men tilbage står
stadig spørgsmålet: HVORDAN FINDES ET SOCIALISTISK SPIL?

Som en lille anekdote vil vi lige fortælle hvad der skete senere: De tidlig-
ere omtalte "gamle hoveder", der kom fredag aften bestod af 3 piger og 12
fyre. Og i skulde have set 12 kvikke fyre styrt ned på fodboldbanen - og
ligeledes døen efter lave en knokle-kamp uden lige....

MORALE: BLIV VED MED AT KRITISERE - DET TAGER TID INDERI DET SIVER IND.

OPGAVE: Udtænk ideer til en ny leg, "Frontbold"

PLANLÆGNING AF EFTERÅRETS ARBEJDE

Efter et par dage hvor vi gennemførte de politiske diskussioner om organo-
former (via de sociale aktiviteter som vi har nævnt) og dermed fik det godt
med hinanden, kom der igen fut i diskussionerne om efterårets arbejde, pri-
ært om planlægning i forhold til russerne. Men nu var det ikke bare plid-
der-pladder, som diskussionerne som vi havde haft den første weekend (dis-
kussion for diskussionens skyld som så ofte set), men "Hvad kan vi, hvad
vil vi og hvordan gør vi det - Diskussioner som osse fik resultat.

Den sidste dag skulle vi så se tilbage - og vigtigere se frem. Vi fik taget
en del beslutninger, ganske vist ikke beslutninger i traditionel forstand
med afstemninger o.l., men BESLUTNINGER på den måde at folk havde nogle lin-
jer at arbejde videre ud fra uden fornemmelser af usikkerhed - men tvært-
imod med en sikker bevidsthed om, at "der er en hel del folk der mener det er
fint at arbejde med det og det på den og den måde!" Eller med andre ord :
DET VAR IKKE BARE GEJL DER BLEV BESLUTTET, MEN TING DER MED SIKKERHED BLI-
VER FULGT OP ARBEJDSMÆSSIGT SÅVEL SOM I DISKUSSIONER.

Kort og godt: DET HAT SEU VRET EN OPLEVELSE AT VÆRE MED PÅ DEN LEJR.

Og som vi startede med at skrive, mener vi, at der er gjort nogle erfaringer
som det vil være godt at forsøge at videreformidle. Vi har ikke i dette oplæg
skrevet noget om hvad der blev planlagt på seminaret, det kommer senere.
Bl.a. Rusintroduktionen og Århus-projektet.

ERFARINGER eller MORALE.

Vi vil forsøge at skrive dette, ved at opstille det i punkter og
fremdrage/henviser til tidligere i oplægget.

Det væsentligste er : I denne forening er der FOR MEGEN SNAK -
GÅ ISTEDET IGANG MED KONKRET ARBEJDE OG LÆR ERFARINGERNE VIDERE.

Dvs drop den facon vi anvender til daglig og som vi kørte afsted
med den første weekend på lejren. Det skrømmer folk væk og gør at
vi ikke selv kommer nogen vegne. Endelig er de ting du lærer ved
en praksis af langt større værdi en det du bare hører en eller an-
den sige igen og igen.

TRO IKKE TINGENE SKER AF SIG SELV - DER SKAL ARBEJDES OG PLANLÆGGES

Alle de ting der skete på lejren var faldet helt til jorden, hvis
ikke folk havde deltaget i planlægningen; ikke bare med snak, men
også med FYSIK bag. Og planlægningen havde ikke haft nogen værdi,
hvis ikke folk - alle - havde lagt fysik i realiseringen. Så var
det bare blevet den samme gang snak som altid.

STOP IKKE MED KRITIKKEN - HVORDAN ÆNDRER VI - TÆNK OG HANDL FREMAD

Når vi snakker om samværsformer fx. nytter det ikke bare at sidde
og være åh så enige om at der er meget skidt. Erfaringerne viser os
at det kommer vi ikke videre af. Det er klart at det er svært at
ændre sin egen og kammeraternes praksis, men det er satme nødven-
digt, hvis vi skal komme videre. Og problemformuleringerne har vi
jo hørt, i al fald i dette eksempel.

TAG IKKE DISKUSSIONER FOR DISKUSSIONERNES EGEN SKYLD OG

TAG IKKE BESLUTNINGER FOR BESLUTNINGERNES EGEN SKYLD.

Det bliver ikke andet end tomt ord-gejl. Lav i stedet
BESLUTNINGER DER KAN ARBEJDES UD FRA

Det er vigtigere, idet det giver folk en sikkerhed og ballast i de-
res videre arbejde. Vi skal ikke holde op med at diskutere, men
DISKUTER KUN NÅR VI KAN SE AT DET FØRER OS FREMAD MED VORES ARBEJDE.

og endelig

BLIV VED MED AT KRITISERER - OGSÅ DIN EGEN PRAKSIS, men

STOP IKKE VED KRITIKKEN - VÆR MED TIL AT ÆNDRE PRAKSIS, OGSÅ DIN EC

Det nytter ikke blot at sige at fodbold er noller, lav et 'FRONT-
BOLD', hvor alle kan være med og have det rart.

HOLD OP MED AT VÆRE SÅ FORBANDET ABSTRAKT OG ALMEN.

Det kan ikke bruges til en kæft i en arbejdsmæssig sammenhæng.

TAG UDGANGSPUNKT I DET KONKRETE,

som fx. når vi forsøger at skrive noget om de væsentlige ting på vores sommerlejr. Her tager vi udgangspunkt i hvad der konkret skete dernede, og hvad det kan bruges til. OG HVAD DET VIL BLIVE BRUGT TIL

rusintroduktion

En af de ting vi lavede på sommerlejren var at gemmerdiskutere hvad en rusintroduktion burde indeholde, og derudfra blev der sat en råskitse til hvad den skulle dreje sig om. Efter sommerlejren arbejdede vi videre med at etablere møderækken, hvis hovedformål var at orientere om projektarbejdet, både på universitetet og på andre steder i landet. Foruden de beskrevne indlæg blev de nye historiestuderende præsenteret for Fronthuset og for de aktiviteter der foregår her, celle 6 introducerede århus-projektet og Århus Lys- og lydbilledeavis fremlagde deres produkt, der handler om Århus lokalt på mange områder.

Men: Møderækken fik ikke den tilslutning blandt de nye historiestuderende, som vi havde håbet på. Om dette handler indlægget fra Gert.

Som led i introduktionsmøderækken var vi ca. 10 1'ste årgangfolk, der forsøgte at videregive vores oplevelser med at starte på historie - og på universitetet i det hele taget. Vi var både "rigtige" russer og bifangfolk. Vi tog udgangspunkt i den situation som russerne på 19 årh.- holdet havde stået i, fordi der her havde været et "helt fint" forløb (dvs. brud med læreren - etablering af selvstyrende projektgrupper m.m.). Derefter lagde vi de forskellige erfaringer fra rollespilørruppens deltagere ind i dette forløb. Det blev til et sammenkog af forskellige situationer i forbindelse med studiestarten, hvor der især blev lagt vægt på de frustrationer man som rus og enkeltindivid har overfor det akademiske universitet. Spillet var krydret med lysbilleder, selvkomponerede sange og båndoptagelser - og var, synes vi selv, ganske godt. Det var meningen at stykket skulle hjælpe de nye russer til ikke at opfatte de problemer, som de sikkert også vil få, som individuelle problemer, men som problemer, der vil være gode at forholde sig samlede til. Desværre kom der ikke så forførdelig mange russer til arrangementet. Derfor spillede vi for "gamle" frontfolk. Det var nu heller ikke så dårligt, da en del af vores frustrationer var erobret i fronten v.h.a. de politiske diskussioner og det sociale miljø dér. Vi mener, at stykket - om ikke andet - ruskede en smule op i diskussionen om samværstyper inden for fronten.

I september havde vi et møde på historie med de folk fra LO og SID, der har været aktiv i opbygningen af skolekontaktudvalgene og i kritikken af skolebørgernes borgerlige indhold. Til mødet lå de to pjecer som SID har udsendt: "Skolebørgernes indhold" 1971 og "Skolen en del af samfundet" 1976.

Her er formuleret nogle klare fælles interesser mellem fan- og studentbevægelse på to afgørende uddannelsespolitiske spørgsmål: 1) kritikken af den borgerlige dominans i lære bøgerne og 2) kritikken af den borgerlige indlæringsform bygget op omkring bøger og atte bøger uden praktisk kontakt med erhvervslivet.

Disse kritikker har SID formuleret med folkeskolen (og gymnasiet) som sigte, simpelthen fordi det er her de vordende LO-medlemmer er at finde, og der er jo et enormt spring til den uddannelsespolitik socialdemokratiet står for, især når vi taler om de højere uddannelser.

Men det må være vores opgave - og det var også intentionen med mødet - at fastholde SID's standpunkter og "forlænge" dem ud over folkeskolen og i de højere uddannelser som en opbakning af den politik vi forsøger at køre overfor fanet: Kritik af det borgerlige indhold, nedbrydning af de akademiske former, projekter i samarbejde med arbejdspladser, beboergrupper osv.

Omkring det næste punkt - samarbejdet mellem os og især grupper på arbejdspladserne - t vi os en længere diskussion. Det er ikke vores erfaring at fagbevægelsen generelt har været interesseret i et åbent samarbejde med studenter. Ofte kun interesseret i positive faktiske facts omkring arbejdsmiljø osv. som frit kunne inkorporeres i en socialdemokratisk politik. Ofte modvillige til at etablere kontakter mellem os og menige LO-medlemmer. Det var ikke en kritik der kom bag på LO-folkene på mødet og de kunne dårligt svare på anden måde end at opfordre os til at mase på og forsøge at samarbejde med arbejdspladser og fagforeninger omkring vores projekter.

højskoleerfariger - MED PROJEKTARBEJDE

Den 22/9 havde vi besøg af 6 højskolefolk fra henholdsvis Tvind, St. Restrup og Kolding. De fortalte om nogle af deres erfaringer med projektarbejde.

Tvindfolkene fortalte bl.a. hvordan de havde lavet bogen "30'erne, krise og dagligdag".

De havde interviewet en masse mennesker, som selv havde oplevet 30'erne. Det var enten folk, de kendte i forvejen, folk de kontaktede gennem fanbevægelsen eller folk, de fik fat på ved at stemme dørklokker. Interviewene diskuterede de bagefter med de implicerede for at bearbejde det sammen. Bøger (teori om man vil) brugte de som supplerende baggrundsmateriale.

Bogen bliver brugt nogle steder i folkeskolen, og de to fra Tvind, der nu var folkeskolelærere, havde erfaring for, at det var beskrivelserne fra daalindagen, som vakte interesse i skolen.

St. Restrup udtrykte en mere marxistisk tilnærmingsvinkel til projektarbejde. Højskoleeleverne fik en elementær indføring i historisk materialisme samtidig med, at de kom i gang med et "mini-projekt", som forløber for et større.

St. Restrup lande vægt på at spørge: hvorfor sker tingene, for derefter at kunne lægge en strategi for forandring. Dette brugte de bl.a. projektarbejdet til.

Et konkret projekt fra St. Restrup var rapporten om Bækkelundblokadens Højskoleeleverne havde selv deltaget i blokaden, de havde snakket med fagforeningsfolk, tilskuere, arbejdere på Bækkelund, direktøren og pressen. En del plads havde de brugt på at sammenligne Bækkelund med en tilsvarende fabrik i København, hvor fagforeningen stod stærkt, for at vise, hvordan tingene kunne være anderledes.

Fra Kolding hørte vi om et projekt nogle højskoleelever havde lavet om et spildevandsrør, som Kolding kommune havde planer om at fjerne ud i Lillebælt. De undersøgte alt muligt om denne spildevandsudledning. Hvilke stoffer det drejede sig om, hvordan beslutningen blev taget osv. ved at spørge alle, der havde noget med sagen at gøre. Oplysningerne brugte de bl.a. på den måde, at de lavede demonstrationer i byen for at få folk til at reagere mod en

uforsvarlig kommunal beslutning, der var truffet hen over hovederne på dem. Det viste sig da også, at indbyggerne i Kolding generelt set var utilfredse med beslutningen og mange bakkede modstanden mod spildevandsrøret op.

Der var tre forskellige muligheder at bruge projektarbejdet på. Højskolerne muligheder for at lave et arbejde er naturligvis langt bedre end vore, fordi de har nogle helt andre rammer. Men deres erfaringer er gode og brugbare at have med i vores overvejelser om, hvordan vi skal gribe tingene an.

opsummering - INTERVIEW MED RUSSEN GERT.

som en opsummering på første del af vores møderække har vi taget et interview med en af de meget få russere, Gert Jensen, som har fulgt møderækken, for at få at vide om han kan give nogen grunde til eller forklaring på, hvorfor det egentlig gik galt og hvorfor der ikke rigtig kom nogen fra rusårgangen.

- Hvad fik du egentlig ud af den rusintroduktionsmøderække, og synes du det var en rimelig måde at introducere folk til fronten på ?

- Ja, jeg synes at selve møderækken som møderække var skidegod, der var bare det uheldige ved den, at den lå meget tidligt, at den lå lige efter al rus-halløj og at der ikke rigtig var gjort nok reklame omkring møderækken. Det tror jeg er de to væsentligste fejl. Men selve møderækken som så var meget, meget fin. Især fik jeg meget ud af det møde med en af de ældre celler, som var og fortælle om deres erfaringer med projektarbejde, det var simpelthen skide godt. Og det arrangement i havde lavet med SID-arbejderne var også knaldgodt.

Så kan man selvfølgelig godt begynde at stille sig det spørgsmål; hvorfor der egentlig er så mange russere som har organiseret sig i komm.s'erne og hvorfor der ikke rigtig har været opbakning omkring fronten, altså decideret opbakning ? Jeg tror nok det er fordi at selve præsentationen af fronten på de forskellige ruskurser rundt omkring i de forskellige hytter har været for vag. Jeg mener man skal undgå at gøre starten til et politisk valgmøde, men mere gøre det til en præsentation grupperingerne uden det store propaganda-halløj. Komm.s'erne har bare benyttet sig af den fejl fronten gjorde, og har ligesom taget keglere på det. Så kunne man måske godt tro at det kunne hjælpe lidt når møderækken kom oveni, at det ville tiltrække nogle folk. Men det har det heller ikke gjort fordi der ikke har været oplyst nok omkring det her. X Hvad fanden var fronten for noget ? Hvad var det for en enhed ? Hvad bestod den af og hvilke aktiviteter var det der foregik omkring den ? Der manglede simpelthen nogle deciderede oplysninger omkring det.

- Hvordan er dit indtryk af opbakningen eller sympatien omkring fronten blandt russerne i år ?

- Den er nok ved at komme mere på mærkerne her efterhånden som der er gået et stykke tid. Folk har følt hinanden lidt på tænderne og er ved at komme op på mærkerne.

De vil egentlig godt gøre et stykke arbejde efter at de har været nede og se Fronthuset f.ex. og har set hvilke aktiviteter der foregår der. Det er ligesom om folk er ved at tage parti, men der er gået lang tid, og den manglende oplysning omkring det, den har komm.s'erne forstået at udnytte til fuldkommenhed.

- Nu siger du at den første møderække lå for tidligt, altså lige efter alt det her rus-halløj. Nu forsøger vi at lave en ny en, og der skulle starten have været i tirsdag (d. 8/11), men der kom kun 5. Er det ligesom for sent at lave sådan en forbedring ?

- Ja, det kan godt være at det er for sent, men det kan også godt være at det var et meget dårligt tidspunkt netop den tirsdag eftermiddag, fordi vores fællesmøde sluttede kl. 11 allerede og så hvis folk skal derop igen kl. 5. Det er meget uheldigt.

Jeg tror såmænd ikke at der vil blive manglende aktivitet omkring den møderække og så i og med at der ligger en fest med ind i det. Det lyder godt nok absurd, men somtider skal der lidt propaganda til på en anden måde. Hvis den nu havde ligget i begyndelsen af møderækken kan det godt være at det havde fået endnu større tilslutning.

- Det vil sige du mener at vi skulle have startet hele møderækken med en introduktion til hvad fagkritik historie var ?

- Ja, Det mener jeg. Og jeg mener også som reaktion på det nummer som komm.s'erne lavede ude i den hytte der hed "Borgen" at i skulle have reageret og have begyndt og fortælle om hvad fronten stod for, hvilken politik fronten havde, i og med at de benyttede sig af det der og agiterede på deres politik.

- I forbindelse med fagudvalgsvalget må det også have været svært at skelne mellem listerne, når de alle råber op om de samme ting f.eks. mere SU, projektarbejde o.s.v.

- Ja, men man kan jo bare tage deres konkrete politik. Hvad fanden ! hvad har komi.

s'erne ført ud i livet af projektarbejde? Ikke en skid. Det er bare sådan en vag holdning. Når der er nogen andre der har lavet noget, så kan de selvfølgelig godt tage det til dem.

- Nu sagde du før at du synes det møde med celle 6 var skidegodt. Møderækken koncentrerer sig jo meget om projektarbejde, er de erfaringer vi har prøvet at give videre nogen i har kunnet bruge i de små projekter som i har været i gang med her i efteråret?

- Ja, det er klart. Nu har vi selvfølgelig ikke haft brug for den væsentligste; hvor-
den man kommer i kontakt med arbejdspladser o.s.v., men vi har da haft brug for det i og med vi er blevet gjort opmærksomme på at der kunne komme problemer hen ad vejen med at vi skulle fungere over for hinanden. Sådan noget som mødedisciplin var noget der skulle køre hvis det var at projektet skulle fungere. Man skulle have en ordentlig holdning overfor hinanden og man skulle respektere arbejdet. Og det er i hvert fald noget vi har fået at føle.

den nye rusintroduktion

på et FH-plenum, der blev afholdt efter at rusmoderækken var færdig, besluttede vi at forsøge os med endnu en møderække, som forhåbentlig skulle trække flere folk til end den første havde været i stand til.

Emnerne for den nye rusintroduktion blev: FH's historie, SD's uddannelsespolitik, RUC-aktionen 77, projektarbejdet på RUC og nå historie i Århus. Møderækken blev organiseret på den måde, at der på plenummet blev nedsat 5 tværgrupper, der hver skulle tage sin af at forberede et møde. En af de 5 grupper blev til en praktisk gruppe, som forberedte en fest, vi havde d. 18 november på Historisk Institut. I møderækken har der nu været 3 møder. Alle dog med begrænset tilslutning.

INTERVIEW MED STEEN BUSCK, MANGEÅRIGT MEDLEM AF FH OG SIDEN 71 LEKTOR PÅ IN-
STITUTET.

Ja, Steen, hvad indebærer dit medlemskab af FH konkret i øjeblikket? Hvilke undervisningssammenhænge indgår du f.eks. i ?

Ja, altså i øjeblikket kører jeg ikke nogen undervisning, for jeg har et stipendium, og i den forbindelse sidder jeg og kikker på dansk landbrugshistorie for øjeblikket navnlig i mellemkrigstiden. Derudover har jeg en række specialer, mest i dansk økonomisk og politisk historie, som jeg kører vejledning for. Og der kommer også studenter fra andre universiteter, bl.a. fra Odense, for at få vejledning, fordi de ikke kan få det dernede. Og så ved siden af denne forskning, som altså i øjeblikket køres individuelt, der har vi en gruppe, som arbejder med landbrugshistorie. For øjeblikket sidder vi dog hver for sig, så det foregår ikke på egentlig projektbasis.

Så har jeg ved siden af denne specialevejledning ret mange foredrag. Dels på St. Restrup, hvor jeg skal op to gange i denne måned, dels på Social Pædagogisk Børnehaveseminarium, dels på AUC, og dels for gymnasielærere. Netop nu sidder jeg sammen nogle lærere nede fra Nordisk og forbereder et tværfagligt seminar for gymnasielærere, som skal afholdes i marts måned.

Men det handler alt sammen mere eller mindre, både foredragene og det her tværfaglige samarbejde for gymnasielærerne, om Danmarks historie i sådan ret bred forstand, dvs. oversigter over Danmarkshistorien.

Det kan vel alt sammen ikke kaldes for sådan direkte aktiviteter i fronten regi, for det er vel noget, som jeg havde villet foretage mig, selv om fronten ikke var der.

GYNASIELÆRERARBEJDET PÅ HISTORIE.

Mere hen i frontregi kan man vel sige, at det gymnasielærerarbejde, som jeg har været med i de sidste 3 - 4 år, ligger. Det er i hvert fald startet i en gruppe, som vi kalder gymnasiegruppen indenfor FH. Og i den gruppe tog vi initiativ til nogle seminarer med gymnasielærere, som nu fortsætter i en gruppe af gymnasielærere fra hele landet, og dels er opposition indenfor GL, og dels snakker sammen om faglige undervisningsmæssige ting.

For nylig afholdte vi et større seminar i fronthuset, hvor vi bl.a. gennemgik mulighederne for at få gennemført projektorienteret undervisning i gymnasiet. Med kontakt til arbejdspladser og den lokale befolkning udenfor gymnasiet i det hele taget. Og det har fungeret vældig godt.

En del af gymnasielærerne, som var med på det seminar, er med til at skrive

et nummer af Historievidenskab, som kommer på gaden i begyndelsen af 78. Vi gennemgår her forskellige forsøg, som har været gjort for at lave projektorienteret undervisning i gymnasiet, og skriver samtidig noget om vanskelighederne ved det. Vanskeligheder ved at gebærde sig på lærerværelset og overfor de meget borgerlige elever, og vanskeligheder ved at klare sig med det styringssystem, som gymnasiet har i rektors meget centrale position, og bl.a. også noget om gymnasielæreruddannelsen på universitetet. Det er altså det, jeg har taget mig særligt af, for det er jo klart, at når jeg ikke er gymnasielærer, så kan jeg ikke blande mig forfærdelig meget i deres praktiske vanskeligheder og erfaringer, for det ved jeg ikke så meget om.

Hvad jeg mere kan forholde mig til, og det er det, som de af os, der er uni - folk, i fremtiden navnlig skal forholde os til, det er, hvilke konsekvenser, det gymnasiearbejde, det der foregår, og det vi gerne vil ha skal foregå i gymnasiet, hvilke konsekvenser det får for studiet ved universitetet.

Og der skal jeg nu altså skrive en artikel i det nummer af Historievidenskab om, hvordan gymnasielæreruddannelsen ser ud på de gamle universiteter samt på RUC og AUC, hvor jo den pædagogiske del af det er inde i billedet allerede, og hvordan jeg mener sådanoget kan gøres fremover. Og hvordan vi kan komme med foreslag til ændringer til historiestudiet her, f.eks. i retning af en gymnasielæreruddannelse, som vi gerne vil ha' den skal se ud.

Det her er noget, som har taget megen tid, og som jeg faktisk prioriterer meget højt. Nu er der mere nær så mange indenfor FH, der deltager i dette arbejde. De, der sad i gruppen tidligere, de er gymnasielærere efterhånden, eller også er de arbejdsløse. De er gået ud af fagkritikken, de fleste af dem; så der er jeg lidt alene tilbage. Men vi har sådant heller ikke nogen gymnastegrupper mere, og det savner vi for øjeblikket. Ikke bare i FH, men nok i fronten i almindelighed. En mere systematisk snak om de der ting om gymnasiet, og hvordan vi skal forholde os til det.

Det der er sket for øjeblikket, det er, at gymnasielærerne efter, at vi har taget et initiativ, selv har overtaget løbet og kører det selv. Og det er jo skide godt, men så sidder vi altså tilbage her, og skal spekulere over, hvad vi så skal bruge det til. Foreløbig sidder jeg altså og koncentrerer mig om gymnasielæreruddannelsen. Men det er oplagt at det vil være smart, hvis der blev noget mere kommunikation omkring de dele i fronten.

ARBEJDET INDENFOR CELLEN.

Ja, så har jeg jo altså kørt et ret intenst løb i forbindelse med at lave noget materiale til en rusintroduktion, som er igang for øjeblikket indenfor FH. Og der har vi altså udarbejdet et større materiale i den celle, jeg sidder i indenfor FH. Bl.a. har vi skrevet om RUC aktionen, om den socialdemokratiske uddannelsespolitik og sådan nogle ting, og det har vi altså gjort noget ud af i vores celle.

Vi har faktisk gjort ret så meget ud af det. Og i det hele taget har flere af os været alt for aktive indenfor de sidste par år, således at vi faktisk er ved at forbløde - rent fagligt. Vi er nødt til at koncentrere os noget mere fagligt, indholdsmæssigt fremover.

Og der gør vi altså det indenfor cellen, der består af både studenter og lærere, at vi koncentrerer os om to ting. Dels diskuterer vi de ting, vi sidder med, og det arbejde, vi altså ikke kollektivt arbejder med. Vi har altså vore egne projekter, hver især, også fordi vi er på så forskelligt et studietrin. Så det præsenterer vi og snakker igennem. Og den anden ting, vi gør, det er, at vi tar mere overordnede politiske diskussioner op. Det næste møde f.eks., dér skal vi tale om de programudkast, der er kommet fra KF i det tidsskrift, der hedder Vejen til Socialisme. Der tager vi en større diskussion op. Det er sådan set de to ting, vi kører for øjeblikket: det faglige indholdsmæssige og noget mere overordnet politisk. Begge dele har vi savnet meget i de mere konkrete frontaktiviteter, vi har kørt.

OPPOSITIONSARBEJDET INDENFOR DANSK MAGISTERFORENING. (DM)

Så er der så Magisteroppositionen, som jeg også mener er en frontopgave. Der foreligger altså et papir nu - og det kommer med som et bilag - det er opstået efter en lang og hård snak imellem en gruppe af universitetslærere fra humaniora mest.

Det startede under RUC aktionen, hvor der sad nogle lærergrupper, navnlig på nordisk, idehistorie og historie, og snakkede om forskellige ting, mens aktionen stod på. De mødtes så på et tidspunkt og blev enige om at begynde at spille ud med en fagforeningspolitik. Og det udspil, det var der forslag fremme om, at det skulle gå på lønnen. At vi simpelthen skulle begynde at kikke på lønnen og kræve, at der blev oprettet en enhedslærerkategori, sådan at professorer, lektorer og adjunkt - hierarkiet blev nedbrudt. Således at alle hed det samme, og ikke blot det, men også at de fik det samme i løn, og sådan at man ikke fik de store forskelle, der idag er i lønnen mellem yngre og ældre uni. lærere.

Baggrunden for forslaget var, at vi skulle havde oprettet nogle flere stillinger, og de penge, der kunne tages fra de ældre og professorerne, de skulle gå til oprettelsen af nye stillinger. Vi havde en lang snak om, at denne løn skulle ned på en faglært arbejders løn, og straks bringes i forhold til arbejderklassens lønninger. Sådan at endemålet - og det er vi alle enige om - blev en udjævning af lønningerne i det hele taget på samfundsplan.

Det har vi så senere diskuteret, det foreslag, og der har været stærk modstand imod forslaget, bl.a. fordi man mente, at det var en halsløs gerning at begynde at give afkald. Man har kaldt det Florence Nightingale politik og alt muligt andet, afkaldspolitik osv. Og der har været en tendens til, at man på et

traditionelt grundlag mente, at det vi skulle køre, det var lønmaximeringspolitik på samme måde, som man altså traditionelt gør det i fagforeningerne, i vores fagforening såvel som i fagbevægelsen.

Men nu er altså flertallet gået ind for, at det foreslag, at det i hovedsagen skal tages op som politik. Og nu langt om længe efter at vi har lavet en fandens masse papir, er vi blevet enige om de halvanden side, som følger med i bilaget. Og der laver vi så et udspil til mødet her den 16. i denne måned for hele sektionen, dvs. sektion 14, lærere fra humaniora og samfundsfag, og da får de det sendt ud i forvejen og kan så tage stilling til det, og vi opstiller kandidater til repræsentantskabet i DM på grundlag af det papir.

Det næste vi gør, det er, at vi skriver en artikel i DM for at lægge ud. Men vi har i forvejen kontakt med grupper på de andre universiteter, og også med gymnasielærerne, for at få en koordinering af det her. Og der er så al mulig sandsynlighed for at dette papir kan danne grundlag for noget, der kommer til at ligne en fælles fagforeningspolitik fremover. Der er ret stor interesse for og aktivitet omkring disse spørgsmål blandt LMs medlemmer, og der er ingen tvivl om, at det er noget, der er go' i. Hovedkernen i det hele er selvfølgelig, at den nedbrydelse af lærerhierarkiet osv. det er noget, der peger på de arbejdsløse. Altså det er solidaritet med de arbejdsløse, det at man simpelthen ikke sætter skellet mellem de ansatte og de arbejdsløse, men betragter hele lortet som en gruppering, der solidarisk kæmper for bedre forhold.

PROJEKTARBEJDET PÅ HISTORIE.

hvad synes du om projektarbejdet på historie?

Hvis man skal nævne et enkelt ord, som kan være overskridt for de bestrebelse, vi foretager os her på instituttet og også andre steder, så må det være PROJEKTARBEJDE, både i gymnasiet og her. Og det vil altså bl.a. også sige et arbejde, der orienterer sig udad, og prøver at sprænge rammerne for institutionerne. Og da er det klart, at det projektarbejde har en masse problemer, men først og fremmest har det jo da en masse iøjnefaldende fordelc. Og da mener jeg, at de forsøg, der gøres, og er blevet gjort her, er progressive OG SKAL STØTTE, alt det man kan.

Altså hvis man skal nævne nogle problemer ved projektarbejde, så er det vel de problemer, man kender til hudløshed fra RUC og AUC, hvor det har været praktiseret og andre steder, hvor det har været praktiseret.

Og hvad er det for nogle problemer???

Ja, jeg tænker bl.a. på, at når en projektgruppe starter et arbejde, som altså i meget høj grad orienteret udad, forsøger at kontakte arbejdergrupper

75

eller andre grupper udenfor, så er der en tendens til, at sådan en gruppe falder ud af sammenhænge på instituttet, af den arbejdssammenhæng, som findes på instituttet, f.eks. på et undervisningshold.

Vi har celle 19 som et eksempel. Denne gruppe beskæftigede sig sidste år med porcelansarbejderstrækken. De var vel fra starten af ikke særlig integrerede i undervisningssammenhænge, men blev faktisk fjernet ret så kraftigt fra sammenhænge på instituttet.

Det finder jeg er et problem, og det svarer jo fuldstændigt til de erfaringer, man har på RUC og AUC.

Og andre problemer kan være, at der som tendens i projektarbejdet ligger et meget stærkt eftertryk på, at det er ARBEJDERNES SELVFORSTÅELSE, man skal have fat i. Og jeg er altså så gammeldags, at jeg nok mener, at den selvforståelse og de ting, der overhovedet kan komme frem, f.eks. gennem interviews og kontakter udadtil, er vigtige, selvfølgelig nok, men at de også har deres meget store begrænsninger. At hvis ikke der er foretaget, hvad skal vi sige, mere historiske, overbliksmæssige - og også teoretiske bearbejdelser af det stof. Og hvis man ikke på forhånd er meget stærkt forberedt - det gælder også rent teknisk - dvs. hvis man begiver sig ud og bare åbner sig for arbejderne uden egentlig at komme med noget. Uden at være velforberedt med hensyn til de spørgsmål, man vil stille, uden at vide, hvor man vil hen med stoffet osv., uden det bliver sådan et projektarbejde ret meningsløst, altså ret tilfældigt. Og det vil nok heller ikke sige arbejderne så fandens meget. For vi må jo huske på i al vores foretag for vores egen stand, for vores egen isolation, som teoretikere, intellektuelle og studenter, hvad ved jeg, som vi har været i lige siden vi begyndte i 1. klasse - at vi faktisk har mulighederne for at levere et teoretisk arbejde, som arbejderne har gavn af. Jeg mener, når nu jeg har rejst rundt og holdt foredrag for folk, ikke så meget for arbejdere, som for andre mennesker udenfor uni, om Danmarks Historie, så tror jeg sgu egentligt, at noget af det, vi har mulighed for at oparbejde her på stedet og arbejde med, DET ER SÅDAN NOGLE OVERBLIK, SOM IKKE HAR EN UMIDDELBAR RELEVANS FOR DE TANKER OG DE PROBLEMER, SOM ARBEJDERNE KØRER MED, MEN SOM DE OGSÅ HAR BRUG FOR, SOM RESTEN AF BEFOLKNINGEN OGSÅ HAR BEHOV FOR. Og der mener jeg egentligt nok, at hvis projektarbejdet antager den form, at det ENESTE man mener, vi skal foretage os her, det er i samarbejde med arbejdere eller andre befolkningsgrupper, at beskæftige sig med de umiddelbare problemer, som de har lige i øjeblikket aktuelt, så mener jeg, at vi tager fejl, det mener jeg, er at gå for vidt. Så mener jeg, at vi svingter. Så kommer vi ikke med meget andet, end de ved i forvejen.

Jeg mener, f.eks., at når man laver - sådan som Bjørn Meidell har gjort det - for nu at nævne et konkret eksempel, altså laver en gennemgang af Uniprint aktionen, hvor man bygger det hele på interviews og bare aftrykker de interviews,

44

sådan at hele pjecen består af interviews, hvem har så interesse i at læse de interviews. Ikke arbejderne, de ved sgu godt de ting, for det er jo arbejdere selv, der har sagt det. De er ikke interesseret i at høre, hvad de andre siger, det er de selvfølgelig også, det er jo meget værre, at erfaringer formidles ud over den enkelte arbejdsplads, hvorfra de stammer.

Men strengt taget er Bjørn Meidells pjece mest interessant for uni. folk. Det er dem, der har noget at lære ved at læse den. Hvorimod den sammenfatning og bearbejning, som kunne være foretaget af materialet, det er det arbejde, arbejderne har interesse i at læse, ikke de interviews i sig selv. Der er altså noget der med en vekselvirkning mellem de der ting, som man kan gå fejl af, hvis man kører for langt ud i det der projektarbejde, men det må jo komme an på nogle konkrete erfaringer.

Altså jeg kan sige, at der i den gymnasielærersammenhæng, jeg har været i, har været nogle fantastiske gode snakker, hvor de har fortalt, hvordan det fungerede, når deres elever og de selv kom ud på arbejdspladser, på Svendborg-Værft f.eks. og forskellig andre steder, og skulle kontakte folk - der har været både tekniske vanskeligheder, men også mange gode resultater - dér kan sgu virkelig lære meget.

OM LÆRERROLLEN.

Man har jo noget, der hedder kollegialiteten sådan et sted. Man sidder til læremøde engang om måneden, og der er sådan en vis form for forbrødring eller meningen er i hvert fald, at der skal være en vis form for forbrødring. Og så er der noget med, at man arbejder på en arbejdsplads, hvor man skal være de næste 30 - 40 år, mens studenterne kommer og går efter få års forløb.

Hvordan klarer man de problemer? Der må jeg sige, at jeg hidtil kun har kørt den linie, at den der kollegialitet, har jeg ikke taget særlig meget hensyn til. Nu er sagen også den, at denne her arbejdsplads er meget forskellig fra andre arbejdspladser, f.eks. lærerværelser i gymnasiet og i folkeskolen. For der sidder de og spiser frokost sammen hver dag, der er meget større integration, dvs. at kollegialiteten betyder et meget stort pres de steder. De gymnasielærere, jeg har haft kontakt med, de har fandene været så hundearngste for det lærerværelse, de vil eks. være anonyme, når de skriver.

Og det vil vi andre skide på - for hos os er integrationen ikke så stor, at det er noget virkeligt alvorligt problem. Vi sidder ikke og spiser frokost sammen til hverdag. Der er ikke nær så stort et pres, og vi kan tillade os at blæse på det der.

Men ellers, så er min holdning til det der - og det mener jeg er en ud-bredt holdning - at vi som lærere har nogle bestemte interesser, falles interesser, og dem bakker jeg også op om. Eks. noget omkring hvor mange specialer, man kan rette, hvor mange opgaver, man har, i det hele taget, hvor stort et

arbejdspress, man kan byde os. Vi har jo nogle arbejdsnormer. Og dem er jeg med til sammen med de andre at stå fast på. Der er simpelthen nogle rent fagforeningsmæssige problemer, og der kan vi tit komme i modsætning til studenterne, men det er der så ikke noget at gøre ved.

Men ud over det, så er vi jo også vores egne arbejdsgivere. Vi er med til at diskutere og tilrettelægge, hvad der skal foregå her på stedet, hvordan studiet skal være osv. Og i de der fagpolitiske sammenhænge, der er der sgu ikke nogle fælles interesser for lærerne - det går interesserne på tværs af skellet mellem lærerne og studenterne, så vidt jeg kan se. Og det er sådan noget, jeg har gjort klar fra starten af, f.eks. da jeg stillede op til studienævnet første gang. Da gjorde jeg det klart for kollegaerne, at vi langt hen, dvs. på de fleste punkter, som det organ, havde noget med at gøre, da var der ikke tale om nogen solidaritet fra min side med lærerne som sådan, for jeg fandt ikke, at det var en entydig størrelse. Den var delt ned midt imellem eller delt i flere forskellige grupper. Der var mit hjemsted i den henseende fag - kritikken.

Hvad angår min lærerrolle over fagkritikken, da mener jeg altså - sådan har jeg tolket det, og det har jeg også understreget så mange gange - at fagkritikken ikke er en studenterorganisering. Det var den i gamle dage, da hed det studenterfronten, men efter at det kom til at hedde FF, da er lærerne også med, dvs. det er ikke en studenterorganisering i den forstand, at det er en studenterpolitisk organisation. Det er en POLITISK ORGANISERING, DER SØGER AT POLITISERE STUDENTERORGANISATIONERNE, fagudvalget, studenterrådet osv. SÅVEL SOM LÆRERNES FAGFORENINGER. Og forsøger at politisere det arbejde, der foregår i de styrende organer osv.

Der har nemlig tit været en tendens til, at man har betragtet fronten som et studenterforetagende, og faktisk også nogle gange gjort det til en mistænkelig sag, at der overhovedet sad lærere i foretagendet. Ikke bare her, men også nede på Nordisk har det været et problem. Og der mener jeg simpelthen, at der er at misforstå tingene. Jeg mener tværtimod, at fronten har godt af, at der sidder nogle lærere i den, fordi det kan måske gøre, at man får trukket den lidt væk fra den umiddelbare studenterinteressekamp, det der foregår i fronten. Og får den trukket hen i retning af noget politisk, som kan fungere både i forhold til en fagforeningssammenhæng for lærernes vedkommende og i forhold til en organisationsammenhæng og en mobiliseringssammenhæng for studenternes vedkommende.

9. november 1977/ jh.

DM er i dag en stærkt inhomogen interesseorganisation. Statens og borgerskabets interesse i hierarkiske og solidaritetsnedbrydende strukturer blandt de ansatte på de offentlige institutioner sætter et uheldigt præg på DM som interesseorganisation. Det er umuligt at føre en sammenhængende fagforeningspolitisk linie, som både varetager ekstremt underbetalte U.A.'ers og professorers umiddelbare interesser - ligesom DM også må vedstå at være en utvetydig interesseorganisation for det voksende antal af arbejdsløse magistre.

En offensiv imødegørelse af disse skævheder, der i arbejdsgeberens - statens favør vanskeliggør en sammenhængende faglig linie, er derfor nødvendig. Dette mener vi kun kan ske ved at nedbryde lønhierarkiet blandt DM's medlemmer og kæmpe for oprettelse af en enhedslærerkategori.

Derfor kræver vi oprettelse af et antal faste UFA-norm stillinger svarende til institutionernes aktuelle behov ud over det, der nu dækkes af fastansatte UFA-normlærere og stipendiater. I første omgang dækkes det arbejde, der nu varetages af løst ansatte undervisningsassistenter o.lign.

Stillingerne finansieres på følgende måde:

1. Overførsel af de eksisterende bevillinger til løst ansat arbejdskraft.
2. Overførsel af vederlag for faste læreres overarbejde (censorvirksomhed o. lign.) Dette indbygges i fast ansatte læreres arbejdsforpligtelser.
3. Overførsel af overskuddet ved indførelsen af hel eller tilnærmet enhedsløn for alle universitetslærere, respektive DM - medlemmer, incl. de nyansatte, efter en overgangsordning.
4. Overførsel af den sparede arbejdsløshedsunderstøttelse.

Perspektiverne bag dette krav er følgende:

1. reel, ikke bare teoretisk solidaritet med de arbejdsløse.
2. sikring i ansættelsen for alle ansatte.

3. solidarisk løpolitik - nedbrydning af lønhierarkiet.

4. På længere sigt trækkes også studenterlønnen ind i billedet, således at færdiguddannedes og studerendes indkomstforhold behandles under ét.

5. denne politik påbegyndes indenfor DM's rammer, men føres derfra ud til diskussion med det øvrige AC og videre til fagbevægelsen. (ikke bare dennes top, men til bredere kredse af dens arbejdende og arbejdsløse medlemmer.) Diskussionen har til formål i sidste instans at udvikle solidariteten mellem alle lønarbejdere i retning af enhedsløn for alle, eliminering af arbejdsløsheden og sikring i ansættelsen.

6. Vi ønsker på ingen måde en svækkelse af lønarbejderne som helhed og deres organisationer, men tværtimod en intensivering af kampen mod arbejdskøberne, herunder staten, for at opnå den højest mulige gennemsnitsløn. En styrkelse af solidariteten mellem alle løn - arbejderorganisationer, bort fra den del og hersk politik, som arbejdskøberne nu ryder godt af, vil styrke kampen om gennemsnitslønnen.

Erik Stærfeldt, Hans Jørgen Thomsen, Jens Hougaard.

Per Aage Brandt, Jens Christensen, Jan Mølgaard, Lissie Øravad Andersen.
Steen Busck, Ole Marquardt, Frands Mortensen, Uffe Østergaard, Erik Strange Petersen.

celle 10 - en kvindegruppe.

- Hvem er celle 10, hvordan er I opstået, og hvordan fungerer I ?

- I øjeblikket er vi 9 piger, men vi startede egentlig med en 5-6 stykker kvinder, som en en-læsegruppe under kvindegruppen. Da celleorganisererinden kom i foråret 76, konstituerede vi som celle, og siden er der kommet flere til - bl.a. fra opløste celler. Vi lavede ikke noget projekt sammen, men arbejder dog sammen færligt på kryds og tværs i gruppen, fx. skriver et par stykker speciale sammen. Vi forsøger at kombinere 3 funktioner inderfor cellen. For det første diskuterer vi løbende, hvad der foregår i Fækkritik Historie (FH), for det andet læser vi kvindelitteratur og andet politisk materiale, og for det tredje forsøger vi at varetage en basisgruffunktion med hvad dette indebærer i form af kønspolitiske diskussioner, "privat snak" og socialt samvær. Vægtningen af de 3 funktioner varierer alt efter behov.

- I er blevet beskyldt for at være passive i forhold til III - hvad siger I til det ?

- Som nyudklækkede frontmedlemmer, dvs for nogle af os i 74, kom vi til stort set alle de plena, der blev holdt. Allerede dengang foregik diskussionerne mest i form af verbale bombardementer, hvilket betød, at det var ret begrænset, hvad vi fik ud af at komme til plenum. Vi gik hver for sig og var enormt frustrerede og da cellen blev dannet, udviklede det sig til en kollektiv frustration - det var rart at opdage, at andre havde det på samme måde som en selv. I den periode kom vi ikke ret meget til plenum, men da kritikkomiteens vores passivitet blev rejst, tog vi nogle diskussioner indenfor cellen, som resulterede i, at vi så småt begyndte at komme til plena igen, sende en repræsentant til Arbejdernes Udvalgsmøderne, og til fagudvalget osv.. I dag er vi vel ligeså aktive som gennemsnitslønnerne - Men der er stadig nogle, der mener I er passive ?

- Ja, men det hænger nok sammen med, at vi ikke manifesterer os på plenum, hverken som celle, eller som enkeltpersoner. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at der indenfor III findes om ikke flere, så ihvertfald 2 fraktioner, som er indbyrdes uenige om meget og meget. Problemet er, at uenighederne manifesteres omkring enkelte spørgsmål, og

at der ikke har været en tilbundsående diskussion af de grundlæggende uenigheder. Endvidere er der en tendens til, at de to fraktioner ikke forholder sig konstruktivt til hinanden i diskussionerne, men udelukkende argumenterer ud fra egne præmisser - præmisser, som vel at mærke ikke er blevet klart formuleret, jvf. den manglende diskussion af de grundlæggende uenigheder. Dette har ført til en ekstrem arbejdsdeling, hvilket har virket yderligere befordrende på polariseringen. Nu er det jo sådan, at det er ganske få celler, som tegner de 2 fraktioner, men der har været en tendens til at forsøge, at sætte de resterende celler i bås med enten den ene eller den anden af fraktionerne - og det ofte på et besynderligt grundlag.

- Ja, man kan for eksempel næsten ikke sige noget på et plenum, uden at indkassere glade øjenkast fra den ene fløj, og vrede fra den anden...

- Nej, og det virker temmelig blokerende. Vi er ikke interesserede i at blive placeret ind under den ene eller den anden fløj. For det første er vi ikke politisk enige indenfor cellen, og for det andet går skellet mellem vores indbyrdes uenigheder ikke på samme måde, som i FH. De fleste af os mener nemlig, at der er opfattelser hos begge fraktioner, som er rigtige, og at det er kunstigt og ufinørbart at presse hinanden ud i de yderpositioner, som tilfældet er. Dermed mener vi ikke, at uenighederne og modsætningerne ikke er reelle, og at det kan være hip som hap, om det er den ene politik eller den anden, som bliver ført, men derimod, at der indenfor hver fraktions linie ligger elementer, som er positive, og som må videreudvikles, men også elementer, som kan kritiseres.

- Problemet er så, at det er svært at trænge igennem med en mere nuanceret holdning i den skyttegravskrig, som kendetegner diskussionerne i FH. De gange, hvor det er blevet forsøgt, er det blevet overhørt, eller folk har ikke forholdt sig til det.

- Som fx. tilfældet var med den cellerapport, vi udarbejdede i forbindelse med Januar-seminaret i år, hvor vi tog en række generelle uddannelsespolitiske problemer op. Den eneste respons, vi fik på den, var en eller anden perfid bemærkning i forhold til, at vi et sted - lidt provokatorisk - i en bisætning havde opregnet resultaterne af et cellerseminar bl.a. i form af 2 strikkede bluser...

- Ja, og siden er vi af nogle blevet kaldt en celle "uden politisk profil". Ligeledes har vi måttet indkassere mange undrende og halvyvejs nedvurderende blikke, når vi under afstemninger på plena ikke konsekvent har stemt sammen med den ene eller den anden fløj.

det

50

Det siger noget om, at klimaet ikke er særlig gunstigt for mere nuancerede holdninger, og det kræver derfor en extra portion mod og energi at oplade sin røst på plenum.

- Endeligt ser vi det heller ikke som et mål, at man absolut skal manifestere sig som celle. Vi synes faktisk, at det på mange måder har været en styrke, at vi indenfor celler ikke har været 100% enige i forhold til de diskussioner, som kører i FH. Det har nemlig betydet, at vi ikke blot har siddet og bekræftet hinanden, men har været tvunget til at diskutere tingene sagligt, og således også har formået et udvikle en mere nuanceret holdning.

- I er blevet kritiseret for at isolere jer som kvinder. Hvordan forholder I jer til det?

- Det er rigtigt, at den kritik er blevet rejst, og at den har fundet sit udtryk inddirekte gennem øgenavne som "girperne" og mere direkte i form af et oplæg fra en af de andre celler. I dette oplæg blev det problematiseret, at vi dannede rene kvindelceller, idet der således blev skabt underskud af kvinder i de andre celler. Pga. dette havde disse celler svært ved at få gang i de mere kønspolitiske diskussioner, og de få kvinder, som sad der, havde det svært. For det første skal det lige præciseres, at vi ikke ser det, som en målsætning i sig selv, at danne rene kvindegrupper. Den måde, vores egen celle er opstået på, adskiller sig ikke væsentligt fra den måde, andre er opstået på: vi fandt sammen ud fra fælles arbejdsammenhænge og interesser. At disse var til dels var og er kvindespecifikke er til gengæld ikke nogen tilfældighed - det hænger sammen med, dels de underprioritering af kvindeproblematikken, som traditionelt ligger i faget, og dels de undertrykkelsesmekanismer, vi som kvinder specielt er sårbare overfor, såvel i undervisning som i studentepolitikken - herunder FH. Det er på baggrund af disse fælles interesser og erfaringer, vi er gået sammen.

- Det betyder selvfølgelig ikke, at vi kun vil arbejde sammen med kvinder, som nogle af nok tror. Vi indgår da i mange sammenhænge, hvor vi arbejder sammen med mænd.

- Men for at vende tilbage til kritik-oplægget, så mener vi ikke, at en spredning af kvinderne i FH ud i de forskellige celler løser problemerne omkring kønspolitik og undertrykkelse - kvinderne i de enkelte celler vil alligevel udgøre et markant mindretal, og vil - det viser erfaringerne fra adskillige celler - derfor ofte have svært ved at gøre deres indflydelse gældende.

- I det hele taget må man også opponere mod den fastlåsning af kønsrollermønstret, som ligger i den opfattelse, at det udelukkende er kvinder, som kan initiere kønspolitiske diskussioner. Det er jo egentlig paradoksalt, at man på den ene side kan være så bevidst om det kønspolitiske aspekts vigtighed, at man kan skrive lange oplæg om det, men at man på den anden side ikke er i stand til selv at tage hul på diskussionerne, men skal have os til at agere Florence Nightingale på det område.

- Men det er selvfølgelig et fremskridt, at mange efterhånden er ved at få øjnene op for de undertrykkelsesmekanismer, som flourerer indenfor FH. Men må så håbe, at det også slår igennem i praksis.

- Ja, mange føler sig vel frustrerede over de samvædsformer, som præger FH. Årsagen til at vi har fungeret som celle i så lang tid uden udskiftninger- tværtimod er vi blevet flere og flere - er vel også til dels, at vi som basisgruppe fungerer godt - med alt hvad dette indebærer i form af åbenhed, ærlighed og solidaritet.

- En fra cellen sagde engang, at hvis det ikke havde været for denne gruppe, så var hun sandsynligvis holdt op med at læse Historie. Det gælder måske for flere af os - i hvert fald har vi støttet os meget til hinanden i de forløbne år.

INTERVIEW MED TRE

arbejdsløse historikere

Fronten har snart i mange år snakket om en arbejdsløshedsstrategi, men det er blevet ved snakken. Nu har vi taget et kort interview med tre arbejdsløse historikere - Knud og Ilse, der har været arbejdsløse i et halvt år, og Niels Henrik, der lige er blevet arbejdsløs.

- Kan I ikke fortælle os lidt om det at være arbejdsløs akademiker. Vi har jo hidtil ikke taget det så alvorligt, og det er nok fordi vi regner med, at vi trods alt er ret godt rustet til en sådan situation. Er det at være arbejdsløs bare en slags fritid, hvor vi kan få lavet alt muligt?

- Nej, det er meget anderledes. For det første har vi enormt travlt med en masse forvirrede ting mellem himmel og jord, og for det andet så ændrer det syn man har på arbejdsløshedssituationen sig ret meget, når man først er blevet arbejdsløs. Vores indstilling, da vi lavede denne arbejdsløshedsgruppe var, at det med at blive arbejdsløs ikke måtte blive noget individuelt problem. Vi har tit set det forsøgt tacklet individuelt, - folk, der prøver at ekstravaliere sig eller falder hen i personlige neuroser over det. Men vi var på forhånd klar over, at vi ville prøve at tackle det som et kollektivt problem, og det ville vi i første omgang gøre ved at oprette en gruppe, der så måtte forholde sig til problemet kollektivt. Og for at man kan have sådan en gruppe, så må man også have noget fælles at arbejde sammen om, og det er nok der vi er ved at være ved humlen i det at være arbejdsløs. For det at arbejde sammen om en ting som arbejdsløs er ikke det samme som at arbejde sammen om en ting som student. For det første er målrettedheden meget mere diffus. Som student kan man have mange delmål, men et af dem er i hvert fald at få et produkt ud af det, som kan blive brugt i en bestemt sammenhæng. Som arbejdsløs akademiker er vi - i hvert fald som det ser ud nu - uden for enhver sammenhæng, ja vi hænger faktisk og svæver i et tomrum, og det er bl.a. med til at gøre situationen så diffus.

- Hvad har I gjort for at komme ud af det tomrum?

- Det vi har forsøgt at arbejde henimod fagligt set er at forsøge at få et job sammen, hvor vi kunne få nogle erfaringer med at undervise, og så vil vi godt gøre os nogle erfaringer som undervisningskollektiv, også fordi vi mener, at det er en måde vi principielt gerne ville arbejde på.

Og der har vi så gjort det, at vi har opstillet fem projekter, som vi både mener er fornuftige, og som vi mener, at vi har nogle kvalifikationer til. Vi har sendt

53

søge de sider af den aktuelle sag, som de har ønske om at få undersøgt; det vil f.ex. sige at forsøge at gå til bunds isagen og undersøge nogle ting, som beboerne kan bruge i den fortsatte kamp. Som sagt betragter vi også dette som meget relevant fagligt arbejde, men det er - hvad skal vi sige - "kun" tidsbegrænset arbejde, og det er nok det andet problem vi står i i den faglige problematik. Netop det at der ligesom ikke er nogen linie, nogen sammenhæng i det vi laver, og vi har skide svært ved at finde den linie. For det giver ligesom sig selv, at arbejdsløshedsarbejdet meget rent bliver noget, der falder fra hinanden i delprojekter, når vi ikke har et fælles job f.ex. vi kan relatere det til.

- Men nu er I jo organiseret i Dansk Magisterforening, og der er ret mange arbejdsløse akademikere. Er der ikke allerede et arbejdsløshedsarbejde I kan gå ind i?

- Jo, det arbejde, der sker der, bliver organiseret i FAM - Foreningen af Arbejdsløse Magistre -, som har eksisteret i et par år. Vi ved ikke ret meget om det endnu, men det arbejde de laver er vist nok meget snævert relateret til GL (Gymnasiallærernes Landsforening) og DM, hvor FAM prøver at presse GL og DM til også at varetage de arbejdsløses interesser. Men det er ret begrænset, hvad de har nået indtil nu. Ja, GL og DM har nok stillet beskæftigelsesplaner op, som meget ligner det som FAM har stillet op, men jeg tror egentlig ikke, at der sker så forfærdeligt meget mere i den sammenhæng.

- Har I været til nogle møder i FAM?

- Vi har kun været til et FAM-møde, og det var egentlig noget af en fiasko. Der er godt og vel loo arbejdsløse her i Århus-området, men til dette møde dukkede der kun otte op, og ingen vidste egentlig ret meget om, hvad mødet skulle bruges til. Vi fandt dog ud af, at det var meningen, at der skulle nedsættes nogle grupper, som bl.a. skulle beskæftige sig med problemet om SU-tilbagebetaling og omkring strategien for arbejdsløshedsarbejdet. Men det blev ikke til noget. I det hele taget virker det faktisk som om, at FAM ikke er meget andet end bestyrelsen, og at bestyrelsen kører meget snævert relateret til GL og DM.

- Holdes der egentlige møder i Århus?

- Nej, det er i det hele taget noget nyt med overhovedet at holde lokale medlemsmøder, så vidt jeg kunne forstå, og jeg tror, at det var det andet møde. Men det er vist meningen, at man nu vil til at satse på at arbejde mere ud fra nogle faglige grupper. Der eksisterer allerede en på statskundskab, nordisk og en på historie, og de kommer formentlig til at køre på den måde, at man dels laver noget fagligt sammen og dels diskutere nogle FAM-problemer.

- Der eksisterer altså en arbejdsløshedsgruppe på historie, - har I haft kontakt til den?

disse projektbeskrivelser rundt til 15 højskoler, der kører en undervisningsform, der gør det muligt at arbejde projektorienteret. Det har givet tre venlige svar, men intet derudover. Det kan selvfølgelig være, at det fører et eller andet med i den anden ende, men det er ikke noget vi direkte satser på. Det var mere for at få hul på bylden, og for at prøve at arbejde sammen ved at sætte sig ned og gennemarbejde de projektforslag. Med andre ord så skulle vi skyde os lidt ind på hinanden og finde ud af, hvor vi stod hver især, fordi vi aldrig før havde arbejdet sammen fagligt. Og på den led har det faktisk været meget godt, fordi det viste sig, at vi var enige om, hvordan det skulle køres. Men når vi nu ikke fik nogle positive reaktioner der, så står vi faktisk på bar bund med, hvad vi skal lave. Vi har ganske vist nogle ideer, som går lige fra at lave noget radioarbejde og så til at søge ud som praktikanter på Egå Ungdomshøjskole til foråret, for at se hvordan de kører undervisningen der. Vi har også talt om aftenskole, men det tror jeg ikke vi er særligt varme på, fordi det er rent levebrød og ikke ret meget undervisningserfaring, man får der.

- Nå, der er vi nu nok lidt uenige. For hvis vi kørte sådan noget aftenskolearbejde, som nogle af aftenskolerne laver for specielt de arbejdsløse, så kunne der nok laves noget fornuftigt der uover det blot er levebrødet. Det er ikke noget, som vi har fået snakket videre om, fordi vi nu har ventet på, at vi skulle få nogle svar fra højskolerne, men de kommer øjensynligt ikke i øjeblikket. Så vi har altså ikke fået snakket igennem, hvad vi kunne køre på en aftenskole, men det det bliver måske nogle af de samme ting, som vi sendte ud til højskolerne.

- Hvad er det for nogle projekter?

- Det ene handler om arbejdsløshed, og så er der et om boligpolitik, et om kønsrolleproblemer, et om arbejderbevægelsens historie og et vi kalder krisen og arbejderbevægelsen. Altså for så vidt de gode gamle kendinge. Men vi udarbejdede en side til halvdelen om hvert projekt, hvor vi skitserede, hvordan vi ville gribe det an og hvilke ting, der skulle med i det. Det sendte vi så afsted sammen med en generel følgeskrivelse, hvor vi skrev noget om hvem vi er, hvorfor vi lavede dette initiativ, og hvorfor vi ville arbejde med det kollektivt som gruppe, og dermed lægge op til en gruppearbejdsform, hvis vi skulle få sådant et job.

- Det er selvfølgelig også et problem, at det er meget få af de kvalifikationer, vi har fået gennem sin studietid, der faktisk kan bruges. Det er faktisk kun netop den slags arbejde, som bliver lavet indenfor Århusprojektet og lignende, der vil kunne bruges i de sammenhænge.

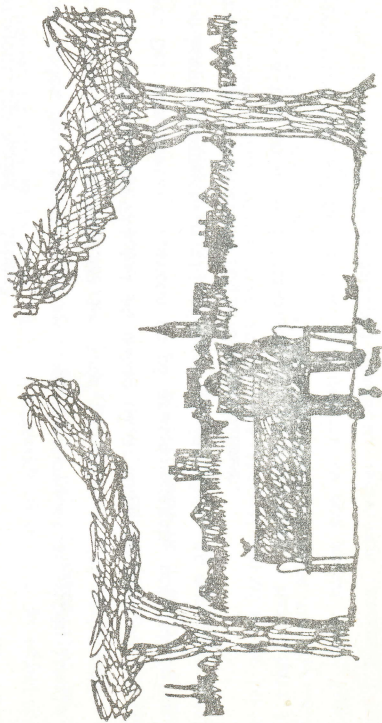
- Ja, alt hvad vi ellers har lavet, det kan ikke bruges til noget som helst.

- Når nu jeres højskole-initiativ så at sige ligger brak, hvad går I så og laver? Ja, fagligt set står vi nogenlunde på bar bund nu, men vi kan sige, at vi betragter også sådan noget som vi er med i nu i forbindelse med boligsagen om Borggården i Randers, som meget relevant fagligt arbejde. Her vil vi prøve at under-

- Nej ikke endnu. Til FVM-nødet var der ingen til stede fra den gruppe, men gennem socialrådgivernes arbejdsledelsesudvalg har vi fået kontakt til en i gruppen, hvor der ikke sidder nogle vi kender. Gruppen er ligge kommet igang, og det er meningen, at de vil lave noget om krisen i 30'erne, som vist nok skal ende med noget undervisningsmateriale. Men efter hvad vi har hørt er det en ret politisk diffus gruppe, og ham vi snakkede med vidste i hvert ikke, hvad der kunne komme ud af den gruppe. Men vi regner med at dukke op til gruppens næste møde for at se, hvad det er for noget.

- Det lyder jo ret meget til at I står på bar bund, - og vi tog udgangspunktet i, at Fronten har snakket meget om arbejdsledelse (i hvert fald meget alment og i mindre grupper), menat det som sagt er blevet ved det verbale. Er det nu sådan, at I går og tænker på at forlade Fronten og melde jer ind i en primærorganisation, eller har I tænkt jer at fortsætte med at arbejde politisk og organisatorisk inden for Fronten?

- Vi har tænkt os at fortsætte som arbejdsledelsesgruppe inden for Fronten, og vi har tænkt os at gå ind i aktionsfonden (det har vi snakket om en tid, og gør altså alvor af det nu) som arbejdsledelsesgruppe. For så længe vi ikke har noget større samlet projekt, så syntes vi, at det er der vi bedst kan bruge vores kræfter, mens vi går arbejdsledelse. Det der med at melde sig ud af Fronten og ind i en primærorganisation, det er simpelthen ikke nogen af os. Men problemet med arbejdsledelsesarbejdet i Fronten er jo, at Fronten hidtil ikke for alvor har taget arbejdsledelsesproblematikken op. Og det tror vi egentlig heller ikke sker, fordi vi nu siger, at det egentlig er på høje tid. For at der skal ske noget kræver det nok bl.a. et udspil fra os eller andre arbejdsledelse, og hvad det angår, så er det klart, at vi må til at tage nogle snakke om i gruppen om, hvorledes vi bedst kan gøre det. At vi endnu ikke har gjort det hænger bl.a. sammen med, at vi egentlig kun har haft lejlighed til at snakke sammen få gange pga. af forskellige løse ender, men det er helt sikkert, at vi bliver nødt til at tage dette op hen ad vejen i den kommende tid.

Søren - TIDLIGERE STUDIUM. NU ARBEJDER.

Søren er 23 år, begyndte i -74 på Århus Universitet med at læse jura, skiftede efter et år til historie. I sommeren -77 forlod Søren universitetet for at søge fabriksarbejde. Han fik arbejde på en af Århus' største virksomheder (jern og metal). Søren læser dog stadig, nu i sin fritid, for at gøre sit bifag færdig. Han boede i kollektiv mens han læste fuldtids, men flyttede alene en måneds tid efter, han var begyndt at arbejde.

Hvorfor forlod du historie?

Det ligger tilbage allerede fra omkring juletid, hvor jeg boede i et kollektiv hvor vi var tre historiestuderende, en danskstuderende og en jurastuderende. Vi fik tidligt nogle diskussioner op at stå om hvad vi ville lave når vi var færdig med faget, fordi vi så ville prøve at rette vores studium mere ind efter den funktion vi skulle have bagefter. Så diskuterede specielt vi tre historiestuderende meget hvad vi ville være bagefter historiestudiet og hvad vi ville bruge det til. Jeg syntes jeg blev mere og mere usikker på om jeg i det hele taget ville være lærer, specielt gymnasielærer. Og det er jo det uddannelsen sigter imod. Jeg syntes at jeg i højere og højere grad læste nogle ting ud i luften. Jeg vidste ikke rigtigt hvad jeg skulle beskæftige mig med. Selvfølgelig skulle det være noget som havde et socialistisk indhold. Jeg gik på de "røde" hold, fordi der var det fornøftigste indhold, men det var ligesom ikke fremadrettet.

Jeg syntes det var meget svært at komme ud over universitetets rammer, selv om vi godt nok sagde vi ville lave noget projektarbejde. Det viste sig selvfølgelig også under besættelsen, som jeg var med i, hvor lidt opbakning vi faktisk havde i folk, på trods af at det var nogle rimelige krav vi stillede op.

De ting fik mig så til at vælge at søge ud på en arbejdsplads for at se hvad der i det hele taget foregik derude. Jeg havde ikke gjort mig nogle større tanker om at jeg skulle blive der. Vi havde nogle diskussioner i mit kollektiv om at de er meget væsentligt at man som student går ud på en arbejdsplads for at arbejde der et halvt til et helt år, men så alligevel hele tiden har det store privilegium at man kan gå tilbage til uni for at læse og få eksamen der. Vi havde mange snakker om hvorvidt det var sådan jeg skulle gøre eller om jeg helt skulle kvitte u. Jeg valgte altså middelvejen. Jeg valgte stadig at være immatrikuleret for at blive færdig med mit bifag, så jeg har altså stadig røven ved studiet. Men en ting er helt sikkert. Det er muligt jeg tager det bifag, men jeg vender ikke tilbage til uni.

Havde du problemer med at finde et arbejde?

Nej, men det må siges at være et svineheld.

Jeg skulle aflægge en prøve i sandblæsning, rustbørstning og maling. Det var nogle ting jeg havde arbejdet med på skibsværft før jeg overhovedet kom på uni. De ting arbejdede jeg med den første uge, hvorefter jeg blev overført til lageret. Nu står jeg ved en drejemaskine og arbejder på akkord.

Hvad er din sociale baggrund?

Min far er uddannet maskinarbejder og nu sømand. Min bror er også håndværker så jeg kender det miljø med at arbejde med værktøj.

Har din sociale baggrund haft betydning for dit forhold til universitet?

Ja, der er sådan nogle ting som det er uni er meget abstrakt, man tænker i teoretiske baner. Det medfører så en masse problemer hvis man gerne vil være mere praktisk. Hos mig, og andre med samme klassetilhørsforhold, der vil man i højere grad stille spørgsmål eller krav om hvad det skal bruges til. Man vil have nogle realiteter. Hvorfor gør jeg det her? Det skal have en funktion. Man skal have et job. På uni læses et eller andet studium, f.eks. historie, uden at man bliver noget af det, det er meget abstrakt. Det kunne jeg ikke holde ud.

Hvordan falder du ind i tonen som student blandt dine arbejdskammerater?

Jeg synes det er et mærkeligt spørgsmål at stille. Det viser noget om os som studenter at man stiller den slags spørgsmål. Vi skal ligesom indstille os på noget andet når vi skal ud på en arbejdsplads. Det er mennesker, der er ude på en arbejdsplads, og man er som man altid har været når man kommer på fabrik. Jeg mener ikke at jeg forstiller mig, jeg snakker derude som jeg altid har snekket på uni. Jeg bruger mange flere frømedord end de gør, det kritiserer de mig så for og spørger mig hvad det er for noget. Det synes de jeg skal lægge mig af med. Men der er ikke så meget tale om en anderledes tone ude på arbejdspladsen. Det er klart, man snakker mere om sprut og piger. - Men hvad. Det snakkes der jo også om på uni indimellem. F.eks. i forbindelse med fester og seminarer. På uni er det bare på en mere raffineret måde.

Hvordan føres de politiske diskussioner på din arbejdsplads?

Der er selvfølgelig forskel på hvilke diskussioner det er vi fører. Der er en lille venstrefløjsgruppe på fabrikken der kommer fra forskellige afdelinger. Vi snakker så med de arbejdskammerater vi arbejder sammen med. Nogen af os går i sjak på en 8-10 mand, hvor vi tager nogle diskussioner om løn og om de ting der står i aviserne og TV-avisen fra dagen i forvejen. Der bliver snakket meget, både i pau-

serne og i frokostpauserne.

I venstrefløjgruppen snakker vi om de ting der specielt vedrører fabrikken. Vi skal have en eller anden oppositionel linje overfor den tillidsmanden og fagforeningen kører frem på fabrikken. Det er sådan nogle ting som sikkerhed, lønforhold osv. Der har vi vores egen fælles holdning til hvilke krav der skal stilles op. Sammen med venstrefløjfolk fra andre fabrikker lægger vi så de store linjer.

Jeg vil godt sige noget om venstrefløjten på fabrikkerne sammenlignet med venstrefløjten på uni. Hele venstrefløjten på fabrikken er organiseret i partier i modsætning til venstrefløjten på uni der som regel er mere løst organiseret.

Vil du prøve at uddybe denne forskel.

Ja, hvad forstår man når man snakker politik på uni? Det må først og fremmest blive sådan noget som uddannelsesøkonomi og så selvfølgelig det faglige indhold med fagkritik osv.

På en arbejdsplads, da bliver det de ting som vedrører fabrikken, og selvfølgelig også de større ting. Der er ikke noget indholdsmæssigt i selve ens arbejde det mener jeg er en stor forskel fra uni. Det er ikke det at stå ved en maskine som jeg kan politisere på nogen måde. Derimod er det meget vigtigt at finde en fælles linje overfor løn og arbejdsforhold.

Det er helt forskelligt fra venstrefløjten på uni. Der sidder man og diskuterer fagkritik, altså det faglige indhold, på en arbejdsplads sidder man og diskuterer strategi, f.eks. hvordan vi skal forholde os til den næste generalforsamling eller overfor en fyring.

Jeg kan så sige hvordan de venstrefløjfolk der er på fabrikken karakteriserer venstrefløjten på uni: "Man kan lave noget politisk indholdsmæssigt arbejde, men hvad gavner det. Man kan lave en rapport som ikke kommer ud."

Men sådan noget som Århusprojektet, der går man udenfor uni. Det mener jeg er en god ændring der er sket.

Der er vel også den forskel, at I arbejder sammen med dem I gerne vil politisere, hvor vi ligesom er en enklave af socialister på uni, der skal henvende os til nogen udenfor vores eget arbejdsfelt?

Det er så spørgsmålet. Det er en prioritering, der går masser af borgerlige studerende. Så kunne vi venstrefløjfolk på fabrikken sætte os sammen og skrive de andre.

Det har sgu også noget at gøre med vores placering som lønarbejdere eller ikke-lønarbejdere. Mig og mine kammerater, både de borgerlige og de progressive

vi har en enorm klar position som lønarbejdere i forhold til ejeren af fabrikken Det synes jeg ligesom kan gøre en forskel. Så står vi som en sikker og fast defineret gruppe, mens altså mellemagene og studenterne har en meget mere diffus arbejds-giver, og kan næsten ikke finde ud af at definere ham. Derfor bliver man splittet op i forskellige grupper, og har meget svært ved at arbejde sammen.

Vi sad også og talte om den forskel ved politisk arbejde de to steder. Det er virkelig betinget af hvor klart vi står overfor vores arbejds-giver. Vi er presset til daglig. Jeg har en tidsstudiemand, som kommer to gange om dagen med stopur og kontrollerer mit arbejde. Jeg bliver gal, jeg har aldrig i mit liv været så gal som dengang jeg kom på fabrik. Jeg har aldrig følt presset på den måde før: nu skal der kraftedig til at ske nogen ting!!! Det er en forskel fra at være på uni, hvor man godt er klar over undertrykkelsen p.g.a. statens repressioner eller hvad man skal sige, men hvor man ikke direkte er undertrykt, man har sku en masse privilegier, man kan lavr et fornuftigt indhold i sine studier.

Jeg er selvfølgelig ved at komme over i en anden lejr. På fabrikken får jeg mange flere diskussioner med de andre venstrefløjsfolk end de har indbyrdes. Der er ting jeg er uenige med dem i, bl.a. på grund af at jeg har læst før. Men jeg kan mærke, at på deres skema, der står der politisk, simpelthen. De er virkelig undertrykte, man er træt osv. Det gør at de er enormt vrede, de føler undertrykkelsen, det sidder i dem til fingerspidserne. Hvis mester kommer og skælder ud, så farer de op. Hvad sker der på uni, hvis der kommer et overgreb - det kan godt bankes op, men jeg ved selv, da jeg gik deroppe, at det ligesom var mere fjern, men jeg kunne da stadig få et indhold i mine studier, jeg kunne godt klare den selv.

På fabrikken står man i en presset situation: der er fyring hen over hovedet. Det er den almindelige situation for en arbejder, han er ikke sikker på sit arbejde på nogen som helst måde. Det gør en stærk at mange står i samme situation, der er et fandens godt kammeratskab. F.eks. da jeg var ny i arbejdet, kunne jeg have svært ved at følge med i akkorden. Det var en selvfølge at de andre kom det var ikke en selvfølge for mig, men for de andre var det, at de kom og tog noget af mit arbejde, så jeg kunne blive færdig, efter de havde stemplet ud, selvfølgelig, de må ikke gøre det i arbejdstiden.

Svarer det at komme på fabrik til det du havde forventet, dengang du tog beslutningen, eller er det nogle helt andre problemer du er stødt ind i?

Ja, jeg valgte at tage på fabrik, selvfølgelig fordi jeg havde lyst, jeg havde også lyst til at arbejde med mine hænder, det skal man heller ikke glemme, og

fordi jeg var nysgerrig efter at få at vide hvad der skete uden omkring uni. Det var fordi det jeg beskæftigede mig med til daglig var meget indsnærvet til uni. Mine forventninger var at jeg skulle ud at lære. Jeg mener at jeg har meget mere at lære end jeg har at give. Jeg syntes jeg vidste ufatteligt lidt da jeg kom på fabrik. Jeg har lært det der med hvor er det problemerne står. Jeg synes jeg i dag har et større overblik over hvad det er der skal gøres for selv at blive bevidstgjort og for at bevidstgøre andre. Det synes jeg bedre at jeg kan overskue idag, fordi jeg får så mange diskussioner med folk, som er, for at bruge udtrykket, anderledes tænkende, almindelige mennesker. Det er ikke nogen form for selvbeholdelse at være på sådant et sted. Man bliver bombarderet med spørgsmål, som jeg synes må være en selvfølge. Ja sådan en ting, som når jeg snakker om at det her samfund er skidt - er det skidt, spøtger arbejderne derude, ja, vi får godt nok for lidt i løn, men vi har det da godt - BOM... hvordan giver man tilbage på den. Det er slet ikke den måde jeg er vant til at diskutere på.

Hvad med selve arbejdet, er det hårdere end du havde regnet med?

Nej, nu har jeg været på fabrik før, og det svarer nogenlunde til hvad jeg havde forventet. Det er helt klart, på en fabrik, der står de modsatte interesser lige overfor hinanden. Man skal være helt klar over hele tiden, det det drøjer sig om er at sælge sin arbejdskraft så dyrt som muligt og for mondst mulig arbejdsindsats. Det står simpelthen i bagehovedet på een ustandselig. Det er den daglige undertrykkelse de finder sted derude. Sådan en helt konkret ting, som når vi skal op i kantinen kl. 12 middag. En dag kom vi til at arbejde over hele bundtet, vi lavede godtnok også noget fuskarbejde. Vi var ved at lave nogen ting til en af kammeraternes lillebrors søbekassevogn. Det var vi meget optaget af. Så lige pludselig ringede klokken - klokken var 12, værkfyreren havde set det og vi skyndte os ud så hurtigt som muligt. Næste dag skulle vi ud at vaske hæn- der kl. 5 min. i 12, som vi plejede. Så kom han og sagde: "Nej, I kan jo sagtens arbejde til kl. 12". Det er bare lige et eksempel på hvad fanden det egentlig er for noget.

Men om det er hårdere. Jeg er træt, men ikke anderledes end jeg sådan set havde forventet. Jeg er nok klar over at man skal knokle for pengene, man får ingen gratis penge når man kommer ud, der slår kapitalismen virkelig igennem. Man øet er ingenting sammenlignet med hvad kvinder bliver budt i industrien, det er dem der har det hårdeste arbejde. Ude hos os har vi pakkedamer, de knokler dagen lang for en dårlig akkord. De får meget mindre end jeg gør, og sådan er det jo overalt. Som mand er man privilegeret, hvis man vil ud i industrien.

Har du så overskud til at lave ret meget andet end at gå på arbejde?

Har du overskud til at lave ret meget andet end at gå på arbejde?

Det er sådan set et spørgsmål man ikke må stille sig fordi det skal der være. Da jeg startede derude sov jeg om eftermiddage når jeg kom fra arbejde. Men så fandt jeg ud af at det egentligt var et utilladelugt privilegium, jeg havde givet mig der. Det kunne jeg egentlig ikke tillade mig for så kunne jeg jo ikke nå noget. Man er nødsaget til at have overskud. Det er klart, når vi holder vores møder, så sker det efter arbejdstid, og så er vi da trætte. Men det må aldrig blive det styrende at det dr et hårdt arbejde og man er træt og sådan nogle ting, fordi så kommer man ingen vegne. Så gør man som de andre arbejdere, som smider sig foran fjernsynet og smækker stangerne op, og ellers går i seng kl. 10.

Hvad er dit forhold til dine tidligere studiekammerater?

Mine venner på uni er i høj grad begrænset til mit tidligere kollektiv, hvor jeg stadigvæk kommer. Jeg har ikke meget med uni at gøre, bortset fra at jeg engang imellem går til Kinaprojekt. Det er ikke sådan at jeg har sagt: "Uni, op i røven", overhovedet ikke. Århusprojektet synes jeg er spændende, det vil jeg godt følge noget mere med i, men jeg har simpelthen svært ved at finde tid til det.

Vil du uddybe dit syn på Århus-projektet.

Det er helt klart et lyspunkt. Det er et af de steder hvor der virkelig ligger en mulighed i uni. Jeg vil godt lige sige at jeg trådte ud af uni, men jeg ser stadig muligheder i uni. Det var nemlig en af de ting, vi diskuterede meget i mit kollektiv, hvor jeg meget på et tidspunkt, da jeg havde bestemt mig for at tage ud, prøvede at argumentere for, at uni ikke var godt for noget som helst. Men jeg mener at sådan som Århusprojekt, hvor man i stedet for at blive på uni i de der lukkede rammer bag de gule mure, kommer udenfor og snakker med folk. Sådan at de lærer hvad studenter er for nogle. Jeg kan f.eks. sige, at mine arbejds-kammerater på fabrikken intet aner om hvad uni er. De ved det er sådan en højborg, som ligger midt inde i byen. Jeg tror at sådan at Århusprojekt, hvor man går ud og snakker med folk for at undersøge deres levevilkår, i højere grad vil få folk til at forstå, at studenter ikke er sådan en mærkelig slags mennesker, men også er interesseret i verden udenfor.

Har du gjort nogle erfaringer, som du vil bringe videre til folk på uni, som selv tænker på at holde op?

Dem jeg her skal henvende mig til ved jeg ikke hvorfor de eventuelt står

62
for at holde op på uni, og på hvilket grundlag. Man må ligesom vælge at tage stilling til hvad man vil bruge sin uddannelse til. Går man der og er sikker på at man egentlig ikke vil bruge sit studium til noget konkret bagefter, hvad skal man så gøre, man kan vælge at holde op på uni. Det væsentlige er at man kan bruge uddannelsen til at dygtiggøre sig til det job man skal have bagefter. Så kan det godt være man bliver arbejdsløs, det kan man altså ikke gøre noget ved, det gør man nu. Men man kan godt sige, at vil man være gymnasieleærer, må man dygtiggøre sig for at blive det, ellers kan det meget nemt blive en tom kvalificering. Det følte jeg det var for mit eget vedkommende.

Harve det været en støtte for dig, hvis du var gået ud sammen med nogle flere, ikke nødvendigvis på samme arbejdsplads, men sådan at I kunne holde forbindelse til hinanden og støtte hinanden?

Der er netop en farlig tendens i spørgsmålet. Det er jo ikke meningen, at det er uni, der går ud på fabrikkerne. Jeg går ud på fabrikken og finder kammerater der. Det er ikke meningen, at hvis vi er ti der bår ud fra uni at vi så skal holde sammen, og ligesom adskille os fra dem vi går ud til. Hvis der var nogle andre fra uni der gik ud på en arbejdsplads sammen med mig, ville det selvfølgelig være godt at holde forbindelsen vedlige og snakke med dem om hvordan det gik og sådan noget, men ellers skal jeg finde mine venner der hvor jeg er på fabrikke. Det er dem jeg skal lære noget af, det er dem jeg skal lære noget. Hvis man får et job, så kan man godt have sine gamle venner og beholde dem, men det må være der hvor man er, på fabrikken, at man skal finde sine kammerater og lave noget politisk arbejde.

Men det er egentlig et meget godt spørgsmål, "okay, vi kan egentlig ikke se meget i uni - vi går på en fabrik for at handle politisk der". I spørgsmålet ligger lidt en fornemmelse af opofrelse, man er nødt til at holde sammen for at kunne klare det skift. Så ved jeg ikke om man skal tage ud på en fabrik, det er for mig ikke nogen opofrelse på nogen måde at tage derud.

Vi tænker heller ikke på opofrelse, men på den overgang det må være at komme fra et uni miljø ud på en arbejdsplads, hvor det måske kunne være en styrke at holde forbindelsen til folk i helt samme situation som en selv?

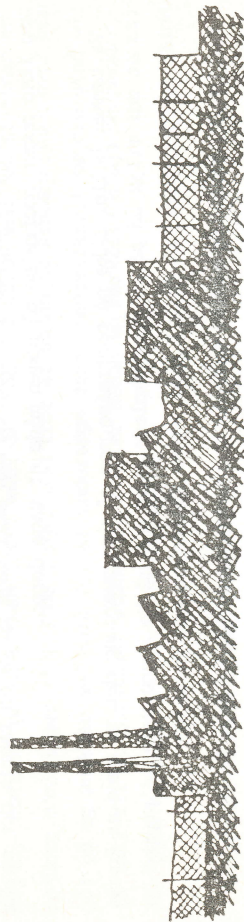
Det er selvfølgelig rigtig nok, men det er ligesom spørgsmålet bliver sådan at det er svært at tage ud på en arbejdsplads, hvorimod jeg synes, at de studenter der tænker på at tage ud på en arbejdsplads må have en enorm lyst, det må ligesom boble i dem: "Lad os prøve at se hvad der sker udenfor uni, lad os prøve at lære af andre mennesker". Jeg gik ud med enorm lyst, men selvfølgelig har jeg

idt mange nederlag. I den forbindelse vil jeg sige, at da jeg kom på fabrik, var det rart at jeg havde mit gamle kollektiv, at der var nogle jeg havde et eller andet forhold til og var venner med. Det er sgu en ny situation, og der mange ting der kan så en ud lige pludselig, der skulle ikke ret meget til. For mig var der sådan en ting som det rent faglige, hvordan jeg kunne følge med.

På gymnasiet til matematisk studentereksamen, der havde jeg lært at bruge skydelaren, mikrometerskrue osv., det havde vi lært på tavlen at løse opgaver ud fra. Så kommer jeg på fabrikken og skal bruge sådan en, og skal lære det helt fra bunden af. Jeg føler mig total dum i hovedet og synes slet ikke jeg kan følge med.

Nu kan det godt være jeg ikke stod i samme situation som dem der tænker på at holde op nu. Først og fremmest vil de holde op med uni, fordi de ikke kan se noget perspektiv i det fra deres side. De vil holde op med uni, men står så famlende: hvad så? Så kan man tænke sig de tog på fabrik, hva er det så for noget, hvis man ikke har prøvet det før. I det hele taget hvis man ikke har prøvet at snakke med folk som ens forældre, det er meget sådan nogle folk man kommer til at snakke med derude. Hvor meget har vi det - de tænker anderledes end vi gør på uni.

Men det allervigtigste er, at man ud fra en politisk holdning vurderer hvor man bedst kan lægge sine kræfter. Det er selvfølgelig forskelligt for hver enkelt. On man føler man mesr kan klare at arbejde politisk i en uddannelsessammenhæng eller på en fabrik eller et hvilket som helst andet sted. Det afgørende er at man føler man kan lave et stykke politisk arbejde, hvor man end befinder sig, og at man forholder sig solidarisk til sine arbejdskamrater.

REFERAT FRA FRONT-TJENSTEVØDE OM FRONTHUSFOLDER, d. 13.12.77.

1. Diskussion om målggruppen for Fronthusfolderen. Diskussionen udsprang af arrangementets vanskeligheder med at lave indledning til folderen. Hvem henvender den sig til og hvad skal den bruges til? Der var enighed om en intern praktisk vejledende folder, der skulle oplyse om nogle af aktiviteterne og grupperne i Fronthuset, deres arbejdsområder og deres politik. Det skulle være en folder til brugergrupperne, til folk som benytter mødelokalerne og fronthuset i det hele taget samt til fagkritisk Front.

2. Diskussion omkring forholdet mellem styringsgrupperne, deres autonomitet.

- a. Dette blev taget op ved eksempler fra folderen bl.a. i forholdet ml. film-gruppen og ugegrupperne i vartshuset, hvordan man her søger at planlægge således at man undgår kollision af de forsk. arrangementer. Endvidere var der diskussion om prispolitikken i vartshuset; hvem der lagde den. Det blev her klart, at det var vartshusgruppen, der foretog disse skridt til fastsættelse af priserne på øl og spiritus. Iflg. hidtidig praksis havde så KOO-gruppen givet sit ja (eller nej); det var imidlertid ikke sket sidste gang.

Ang punkt 2.a. var der endvidere spørgsmål til arr.gr. om hvordan det fungerede i praksis.

Arr.gruppen holder kontakt til vartshusgruppens møder for at tage højde for deres programlægning af arrangementerne. De giver endvidere ugegrupperne ideer til film, arr, musik osv. indenfor den pågældende ugegruppes område. Forklarer om agit/prop-områder, annoncering. Hvad der havde været et problem i den senere tid var, at det var svært at planlægge noget, når bruger (uge)grupperne meldte sig til vartshusuge så sent.

c. Filmgruppen gjorde endvidere opmærksom på at de ikke i den nærmeste fremtid havde nogen planer om en decideret biografdrift, men at de ville holde sig kørende på nogetlunde den måde, som det gik på nu.

3. Diskussion omkring udformningen af et forord til folderen.

Man var enige om at det måtte forklares folk der stod med denne folder i hånden, hvad det var de egentlig havde med at gøre, hvorfor den er lavet, til hvem, samt en indholdsfortegnelse over folderen.

4. Supplerende oplæg til folderen.

Her var man enige om at flg grupper skulle lave korte oplæg til folderen: Bygge- og vedligeholdelsesgr., børnegr. retshjælpsgruppen og SOKO. Det skulle være korte oplæg om gruppens arbejdsområde og i det hele taget kontante oplysninger.

5. Småkritikker på folderen.

Der var herunder utilfredshed med at enkelte grupper ikke var skrevet på den liste der står bag på folderen over aktive i fronthuset. Det drejede sig om Arbejds-løse Metalarbejdere, Mandebevogelsen, Musoc, Fuld Bak Frem, Kommud.

6. Indkaldelse til næste fronttemamøde.

Herunder fremkom vartshusgruppen med et problem, som de i øjeblikket løber rundt med, nemlig: Hvad gør vartshusgruppen når den ikke kan få nogen uge-gruppe til at snuppe den næste uge. Hvad stiller vartshusgruppen op i det tilfælde, og hvor løses et sådant problem. Man blev enige om ikke at diskutere dette omfattende problemfelt, men derimod at tage det op på næste front-temamøde sammen med økonomien i fronthuset.

Det blev vedtaget at der skulle komme en specificeret dagsorden til næste front-temamøde, som kommer til at ligge i februar 1978, første tirsdag i måneden. Indkalder til mødet er økonomigruppen og de må sørge for de praktiske ting omkring indkaldelse og oplæg, hvis sådanne skal ud. Endvidere skal enhver, der har noget på hjerte eller godt vil være med til at lave dagsordenen for dette temamøde, henvende sig til økonomigruppen.

Når dagsordenen er klar vil den blive hængt op frontcafeen og vartshuset. Altså FRONP-TEMEMØDE d. første tirsdag i februar kl. 19,30.

Endvidere blev man enige om at folderen når den var endelig færdig til trykning skulle kikkes igennem i KOO-gruppen. Især for de enkelte rettelser og præciseringer, der blev yttret behøve for på mødet.

PD.

Det var iøvrigt et elendigt fremmøde: 12 personer havde fundet de 4 etager op: